

Onsdag den 20. februar 2013 (D)

1

60. møde

Onsdag den 20. februar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til justitsministeren om høring om den ny offentlighedslov. (Hasteforespørgsel).
Af Pernille Skipper (EL), Pia Adelsteen (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Anmeldelse 08.02.2013. Fremme 19.02.2013).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Bekymrer det ministeren, at personer, der angiveligt har relationer til bandemiljøet, har foretaget, hvad der minder om afpatruljering af boligområder, og i den forbindelse har kontrolleret forbipasserende og i flere tilfælde overfaldet disse personer?
(Spm. nr. S 1086).

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorledes vil ministeren forhindre, at kriminelle afpatruljerer boligområder, kontrollerer forbipasserende eller ligefrem overfalder disse, hvilket der er set flere eksempler på inden for den seneste tid?
(Spm. nr. S 1087).

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Mener ministeren, at akutjobpakken har været en succes og fået den virkning, som regeringen havde stillet i udsigt, når målet med 12.500 opslåede akutjob er nået?
(Spm. nr. S 1131).

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Har de opslåede akutjob efter ministerens opfattelse gavnede dagpengemodtagere, der stod til at miste retten til dagpenge?
(Spm. nr. S 1132).

5) Til fødevareministeren af:

René Christensen (DF):

Når ministeren den 12. februar 2013 i en pressemeddelelse om hestekødsskandalen udtaler, at »Alt tyder heldigvis på, at de her fuskevarer ikke har været i danske supermarkeder«, hvor har ministeren så de oplysninger fra, der gør, at hun kan udtale sig så skræmsikkert?

(Spm. nr. S 1133. Medspørger: Jørn Dohrmann (DF)).

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at psykisk syge patienter ikke bliver udsat for vold i regionernes varetægt, som man hører omtalt i forhold til Risskov, og hvordan sikrer ministeren ordentlige forhold her og nu?
(Spm. nr. S 1083).

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regeringen bærer hovedansvaret for de overfyldte medicinske afdelinger, hvor patienterne ligger på gangene eller i overfyldte sengestuer?
(Spm. nr. S 1129).

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at sundhedsvæsenet i dag har et tilstrækkeligt økonomisk råderum til at sikre, at der på de medicinske afdelinger ikke i længere perioder ligger patienter på gangene eller i overfyldte sengestuer, og vil regeringen stoppe overbelægningen på de medicinske afdelinger ved at sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år?
(Spm. nr. S 1130).

9) Til miljøministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren være indstillet på, at den kommende konkurrenceevnepakke også skal indeholde en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne gennem klarere og bedre regler for miljøreguleringen – herunder inddrage anbefalinger om enklere miljøregulering for landbruget?
(Spm. nr. S 1006).

10) Til miljøministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren være indstillet på at styrke landbrugets konkurrenceevne – og dermed jobskabelsen i både landbrug og følgeerhverv – ved at erstatte den eksisterende regulering af landbruget gennem produktionslofter med en fremtidig regulering via emissionslofter i miljøgodkendelsen på den enkelte bedrift?
(Spm. nr. S 1007).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Benyttelse af helårsboliger til fritidsformål)).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 150 (Forslag til lov om ændring af byggelov og lov om bygnings- og boligregistrering. (Indførelse af mål for sagsbehandlingstiden for byggesager (servicemål), indførelse af en certificeringsordning for transportable konstruktioner, øget mulighed for indhentning af oplysninger i forhold til forebyggelse af ulykker i bygninger m.v. og udvidet registrering af varmeinstallationer m.v. i medfør af BBR-loven m.v.)).

Christian Langballe (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 34 (Hvad kan regeringen oplyse om forholdet mellem stat og kirke?).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Den radikale folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlem af Folketinget Sofie Carsten Nielsen som medlem af Danmarks Nationalbanks repræsentantskab for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for Marianne Jelved, som er blevet minister.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til justitsministeren. (Hasteforespørgsel):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor denne ikke har sendt forslaget til ny offentlighedslov i høring, og hvorfor dette ikke er relevant, set i lyset af at der i lovforslaget efter ministerens eget udsagn er foretaget ændringer i forhold til, hvad der tidligere har været i høring?

Af Pernille Skipper (EL), Pia Adelsteen (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Anmeldelse 08.02.2013. Fremme 19.02.2013).

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om de eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på torsdag, den 21. februar.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Pernille Skipper fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har indkaldt til den her hasteforespørgsel, fordi justitsministeren har fremsat et forslag til en ny offentlighedslov og i den forbindelse har valgt ikke at sende lovforslaget i høring. Derfor har vi spurgt ministeren om, hvordan det kan være, populært sagt, specielt i betragt-

ning af at ministeren flere gange har påpeget, at der faktisk er tale om en ændring i forhold til det lovforslag, som tidligere har været fremsat i Folketinget under den tidligere regering.

Det er jo efter vores mening underligt, at man på den ene side i et regeringsgrundlag skriver, at man gerne vil gøre en indsats for god regeringsførelse – man skriver i flotte vendinger, hvor vigtigt høringsprocesser er – og på den anden side så vælger helt at undlade at sende et lovforslag i høring, sådan at interesseorganisationer og eksperter og interessenter og foreninger ikke har mulighed for at give deres besyv med. Det bliver så endnu mere underligt, ja, nærmest paradoksalt, når der netop er tale om et lovforslag, som handler om åbenhed; som handler om at sikre kontrol med regeringens embedsførelse osv.

Derfor har vi indkaldt til den her hasteforespørgsel og håber på at få en forklaring fra ministeren på, hvorfor lovforslaget ikke er sendt i høring, og hvorfor det ikke er relevant, særlig set i lyset af at ministeren mener, at der indholdsmæssigt er tale om et andet lovforslag end det, der tidligere har været sendt i høring.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne for begrundelsen. Så er det justitsministeren for at besvare hasteforespørgslen.

Kl. 13:03

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som fru Pernille Skipper jo rigtigt nok nævnte, spørges der i hasteforespørgslen til, hvorfor forslaget til en ny offentlighedslov ikke har været sendt i høring. Det vil jeg gerne svare på, for det er der en både god og selvfølgelig også saglig grund til.

Generelt vil jeg gerne slå fast, at det naturligvis er udgangspunktet, at lovforslag skal i høring, inden de fremsættes, men der gælder dog visse undtagelser hertil. Efter retningslinjerne på området foretages der således bl.a. ikke høring om et lovforslag, som bygger på en betænkning, der allerede har været i høring. Her kan jeg henvise til Justitsministeriets »Vejledning om lov kvalitet«, og hvis man har interesse i at finde ud af, hvor det står, kan man nærmere bestemt se det på side 56, altså i Justitsministeriets »Vejledning om lov kvalitet«.

Som eksempler på det kan jeg fra mit eget område – eksempelvis, som sagt – nævne følgende: Lovforslaget om dansk straffemyndighed, som bygger på Jurisdiktionsudvalgets betænkning fra 2007, blev ikke sendt i høring. Forslaget til en ny lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, som bygger på Strafferetsplejeudvalgets betænkning fra 2011, blev heller ikke sendt i høring. Det samme gælder det lovforslag om seksualforbrydelser, som bygger på Straffelovrådets betænkning fra 2012; det lovforslag blev altså heller ikke sendt i høring. Tilsvarende vil forslaget til en ny PET-lov, som bygger på det såkaldte Wandler Pedersen-udvalgs betænkning og den politiske aftale mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, heller ikke blive sendt i høring. Og virkeligheden er, at mange andre eksempler også kunne nævnes.

Som bekendt har regeringen indgået en politisk aftale med Venstre og Det Konservative Folkeparti om en ny offentlighedslov, der skal afløse den nugældende offentlighedslov, som er fra tilbage i 1985. Jeg må sige, at jeg er meget tilfreds med, at regeringen nu på baggrund af en meget bred politisk aftale jo så selvfølgelig har fremsat et forslag til en ny offentlighedslov.

Lovforslaget udbygger på en lang række punkter den gældende offentlighedslovs grundlæggende principper om åbenhed og demokratisk kontrol med den offentlige forvaltning. Ændringer af offentlighedsloven er bedst lavet med brede flertal i Folketinget, så de fæl-

les spilleregler for offentlighed i forvaltningen og også kontrol med magthaverne er bredt anerkendt og accepteret på tværs af politiske skel. Derfor er det selvfølgelig også med stor tilfredshed, at jeg har noteret mig, at mere end to tredjedele – altså mere end to tredjedele – af Folketingets mandater står bag den politiske aftale om en ny offentlighedslov.

Som alle ved, har der været en stor debat om den nye offentlighedslov. Og i den forbindelse er det selvfølgelig værd at minde om, at der i dag i den gældende lov jo allerede findes regler, der begrænser adgangen til aktindsigt. Nogle gange, når man lytter til debatten, kan man få den modsatte opfattelse, men virkeligheden er faktisk den, at der i den gældende lov og de gældende regler i dag allerede findes regler, der begrænser adgangen til aktindsigt.

Som bekendt har den debat, der har været om offentlighedsloven i de senere år, navnlig drejet sig om den såkaldte ministerbetjeningsregel. Der blev bl.a. peget på, at reglen var for upræcis og kunne opfattes som en blankocheck til at meddele afslag på aktindsigt. Den kritik er en kritik, vi har lyttet til. Reglen om ministerbetjening er således blevet præciseret i regeringens lovforslag. Begrebet ministerbetjening er nu taget ud af lovteksten, og i stedet står der direkte i bestemmelsen, hvornår dokumenter kan undtages fra aktindsigt. Samtidig er det gjort meget klart, at reglen skal bruges restriktivt og ikke er et tag selv-bord for centraladministrationen til at forhindre åbenhed.

Formålet med reglen er, at ministeren og embedsmændene får et rum, hvor der kan være fortrolighed omkring de politiske processer. Det er der behov for. Det handler jo bl.a. om at sikre, at skiftende regeringer kan fungere og modtage en tilstrækkelig kvalificeret rådgivning. Det er en forudsætning for, at vi kan have et velfungerende regeringsapparat.

Kl. 13:08

Der er grund til at fremhæve, at den nye offentlighedslov lægger op til væsentlige forbedringer af åbenheden i forvaltningen. Det kan f.eks. nævnes, at den nye offentlighedslov i modsætning til i dag også vil gælde for selskaber, hvor det offentlige har en betydelig ejerandel, ligesom Kommunernes Landsforening, Danske Regioner fremover vil være omfattet af loven.

I modsætning til i dag vil man efter den nye lov kunne få aktindsigt i såkaldte bødeforelæg, som selskaber har vedtaget i forhold til f.eks. Arbejdstilsynet, fødevarer- og miljømyndighederne. Det betyder f.eks., at hvis en virksomhed vedtager et bødeforelæg for at overtræde arbejdsmiljøloven, fordi en byggeplads ikke er indrettet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, ja, så er der som udgangspunkt adgang til aktindsigt i bødeforelægget.

Jeg kan også pege på, at man fremover i videre omfang også vil kunne få aktindsigt i myndighedernes såkaldte interne faglige vurderinger, ligesom det også er tydeliggjort, at der er adgang til eksterne faglige vurderinger. Det betyder, at offentligheden i videre omfang kan få indsigt i sagkyndiges udtalelser om f.eks. videnskabelige og tekniske forhold.

Det lovforslag, som jeg har fremsat for Folketinget her den 7. februar 2013, udmønter den brede politiske aftale, som blev indgået i efteråret. Og lovforslaget er i overensstemmelse med den politiske aftale baseret på det lovudkast, som er indeholdt i Offentlighedskommissionens betænkning fra 2009. Offentlighedskommissionen havde den daværende Folketingets ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, som formand. Kommissionen var bredt sammensat med repræsentanter fra både det offentlige, universiteterne, andre undervisningsinstitutioner og også pressen. Alle synspunkter for og imod aktindsigt er blevet vendt og drejet under kommissionens arbejde, og resultatet af de overvejelser, som fandt sted i kommissionen, er blevet til en betænkning i to bind på hele 1.216 sider for at være præcis.

Offentlighedskommissionens betænkning og det deri indeholdte lovudkast har på sædvanlig vis været sendt i høring. Der har været

tale om en bred høring, der har omfattet alle interesserede parter. Lovudkastet har endvidere som nævnt været genstand for omfattende offentlig debat. Det gælder ikke mindst i forhold til den såkaldte ministerbetjeningsregel, som jeg har noteret mig at stillerne af hastespørgslen især har henvist til i forbindelse med spørgsmålet om, hvorfor lovforslaget ikke har været sendt i høring.

Så for nu at sige det helt klart: Når regeringen ikke har sendt lovforslaget til en ny offentlighedslov i høring, hænger det sammen med, at lovforslaget som nævnt er baseret på Offentlighedskommissionens lovudkast, der allerede har været gjort til genstand for en bred høring og også for en omfattende offentlig debat. Regeringen har med andre ord fulgt det, som er sædvanlig praksis, altså at et lovforslag ikke sendes i fornyet høring, hvis det bygger på en betænkning, der har været i høring.

Jeg vil i den forbindelse gerne minde om, at den tidligere regerings forslag til en ny offentlighedslov ud fra samme synspunkt heller ikke – heller ikke! – blev sendt i høring forud for fremsættelsen for Folketinget, hvilket jo dengang ikke gav anledning til nogen kritiske røster.

Derudover vil jeg sige, at der ud over den omfattende debat, der allerede har været, også fortsat selvfølgelig vil være lejlighed til at få debatteret og belyst de forskellige synspunkter vedrørende indholdet af forslaget til en ny offentlighedslov; det siger sig selv.

Jeg vil her afslutningsvis pege på, at Justitsministeriet efter vedtagelsen af lovforslaget vil udstede en vejledning, der uddyber reglerne i den nye offentlighedslov. Denne vejledning vil blive sendt i høring, således at vi får sikret, at vejledningen er både tilgængelig og pædagogisk og samtidig efterkommer det behov, der måtte være for uddybende forklaringer af lovens regler.

Så vil jeg i øvrigt her i dag ikke gå nærmere ind i spørgsmålet om indholdet af lovforslaget, som vi jo alle sammen får tid til at bruge masser af tid på her, når det førstebehandles den 26. i denne måned. Når den tid kommer, altså når vi førstebehandler og i øvrigt igangsætter behandlingerne, siger det selvfølgelig sig selv, at jeg er indstillet på at svare på alle de spørgsmål, som lovforslaget måtte give anledning til. Tak for ordet.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til justitsministeren for besvarelsen af forespørgslen.

Så er det fru Pernille Skipper som ordfører for forespørgslerne, værsgo.

Kl. 13:13

Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Tak til ministeren for svaret. Jeg tror, at vi er rigtig mange, som var glade, da vi læste regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse første gang. Der kan man nemlig læse en masse flotte intentioner.

Der står bl.a., at regeringen vil sikre en høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, at regeringen vil lade eksperter og interesseorganisationer fremlægge synspunkter, der står, at regeringen vil indlede dialog med Folketingets partier om, hvordan man kan fremme lovkvalitet, åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen. Og man forstår endda også på regeringsgrundlaget, at det er regeringens intention, at man vil forbedre de generelle muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse.

Så er det jo underligt, at man vælger helt at lade være med at sende et lovforslag i høring, for ikke at tale om at lade være med at gøre det med et så omdiskuteret lovforslag, som justitsministeren selv pe-

ger på at det er. Det er sådan set underligt, selv om man fra justitsministerens side kan forklare, at det er helt almindeligt.

Det bliver paradoksalt, når det netop er offentlighedsloven, der ikke sendes i høring, en lov, som er helt grundlæggende for åbenheden omkring demokratiet, og som giver befolkningen og kritiske journalister adgang til at holde øje med lovgivningsprocessen, en lov, som netop giver en generel mulighed for at kontrollere regeringens embedsførelse.

Alle de flotte ord, der står i regeringsgrundlaget, sikres netop gennem høringsprocesser, men bestemt også gennem en offentlighedslov. Så bliver det jo paradoksalt, når det er offentlighedsloven, der ikke sendes i høring. Det har Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance svært at forstå. Det er derfor, vi har indkaldt til denne hasteforespørgsel.

Hvis det bare var sådan, at alle de høringssvar, som er afgivet i forbindelse med betænkningen, som justitsministeren omtaler, kunne genbruges, var det måske mindre relevant. Men nu er det jo faktisk tilfældet, at justitsministeren mener, at al den kritik, der er kommet af den betænkningens lovudkast og det lovforslag, som den tidligere regering fremsatte, en kritik, som han selv personligt og samtlige af de nuværende regeringspartier har været ude med, er blevet irrelevant – det mener regeringen og justitsministeren nu – fordi man har løst problemet; man har lavet en præcisering af den meget omtalte § 24.

Når det er tilfældet, at man mener, at man har løst nogle problemer, er det mærkeligt, at der ikke er behov for en høring for at få afklaret, om interesseorganisationerne, forbundene, eksperterne, alle dem, der har kritiseret det tidligere lovforslag, også er enige i, at problemerne er løst.

For der findes vel kun to muligheder. Enten har man løst problemerne med det tidligere lovforslag, og så er der jo tale om et helt nyt lovforslag, som burde, i hvert fald kunne sendes i høring. Eller også er der ikke brug for en høring, fordi regeringens forslag er fuldstændig magen til det forslag, som justitsministeren selv mente savnede enhver begrundelse.

Derfor har vi stadig væk svært ved at forstå, at der ikke er behov for en høringsproces netop for at få klarlagt, om man er enig i, at problemerne nu er løst. Men det kan være, at justitsministeren vil forklare det med, at der faktisk er tale om fuldstændig det samme lovforslag, som både han selv og de nuværende regeringspartier har kritiseret heftigt.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Nå, der var et forslag til vedtagelse, ja, værsgo.

Kl. 13:18

(Ordfører for forespørgerne)

Pernille Skipper (EL):

Ja, der var et forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at god regeringsførelse bl.a. hænger sammen med rimelige høringsfrister, som sikrer, at høringsparter har tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer. Høringsprocesser fremmer lov kvalitet, åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen og styrker det vidensgrundlag, hvorpå Folketinget lovgiver. Folketinget opfordrer til, at lovforslag om offentlighedslov sendes i høring.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 32).

Kl. 13:18

Formanden:

Tak for det, og det forslag til vedtagelse, der er oplæst af fru Pernille Skipper på tre partiers vegne, indgår selvfølgelig i de fortsatte drøftelser.

Så er det hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

I Venstre støtter vi offentlighed, og derfor støtter vi naturligvis også offentlighed om offentlighedsloven, det ville da være mærkeligt andet. Vi har også det grundsynspunkt, at vi hellere vil have en høring for meget end en høring for lidt, og derfor har vi da bestemt sympati for, at der er rejst en forespørgselsdebat her i dag, hvor der bliver sat kritisk lys på, om det her lovforslag nu burde have været sendt i høring.

Det er jo ikke en beslutning, som Venstre har truffet, at lovforslaget ikke skulle sendes i høring. Det er justitsministeren, der har ment, at det ikke var nødvendigt, og det er justitsministeren, der har mulighed for at træffe den slags beslutninger. Det er ikke noget, som Venstre på nogen måde ville have modsat sig, hvis justitsministeren havde ment, at det burde have været sendt i høring. Det havde vi selvfølgelig støttet og bakket op.

På den anden side bliver vi også nødt til at sige, at vi er enige med justitsministeren i, at det lovforslag, der ligger nu, praktisk talt er identisk med det lovforslag, der blev sendt i høring af den forrige regering, men som dengang ikke kunne få flertal. Vi glæder os selvfølgelig over, at regeringspartierne nu har skiftet synspunkt, så man i dag støtter det lovforslag, man i sin tid bekæmpede. Det synes vi er godt. Det er rart, at man er blevet klogere i regeringspartierne. Det er vi selvfølgelig glade for i Venstre, men vi havde foretrukket, at vi havde vedtaget det allerede i forrige samling.

Men generelt er vi tilhængere af høringer, og hellere en høring for meget end en høring for lidt.

Den her debat kunne måske give anledning til, at vi fremover sådan mere generelt forholder os til spørgsmålet om lovforslag, der baserer sig på en betænkning, der kommer fra en kommission, for det er jo ikke altid sådan, at det, man som regering fremlægger, er fuldstændig identisk med det, som kommissionen har peget på. Der kan være ting, man tager med, og der kan være ting, man ikke tager med, og derfor kan vi sådan set godt forstå et synspunkt om, at det var rimeligt, at man også sendte selve lovforslaget i høring, selv om der har været høring over den betænkning, som lovforslaget baserer sig på. Så sådan en ændret praksis vil vi bestemt se positivt på fra Venstres side.

Men i den konkrete sag kan vi sige, at det ikke er Venstres beslutning, at forslaget om offentlighedslov ikke har været i høring. Vi havde ikke haft spor imod, at det kom det, men på den anden side er der tale om to praktisk taget identiske lovforslag. Den meget omstridte ministerbetjeningsregel hedder i dag noget andet, den er blevet tydeliggjort og præciseret, men indholdet er det samme som det, der var i det lovforslag, som den forrige regering desværre ikke havde held med at få vedtaget.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Det så der ud til at være, men det var der ikke alligevel.

Så er det fru Julie Skovsby som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:22

Kl. 13:26

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Ved hasteforespørgslen i dag rejses spørgsmålet, hvorfor lovforslaget til en ny offentlighedslov ikke har været sendt i høring. Svaret herpå er meget enkelt: Lovforslaget til en ny offentlighedslov er i overensstemmelse med den politiske aftale, der sidder på det lovudkast, som er indeholdt i Offentlighedskommissionens betænkning, og dette lovudkast har været genstand for en høring. Sagt med andre ord: De modtagne høringssvar over Offentlighedskommissionens betænkning om offentlighedsloven og det heri indeholdte udkast til lovforslag kan læses på Folketingets hjemmeside under lovforslaget til den nye offentlighedslov. Det er helt almindeligt, at der ikke foretages høringer over et lovforslag, som bygger på en betænkning, der allerede har været i høring.

Offentlighedskommissionen med den daværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen i spidsen færdiggjorde sit arbejde med betænkning og lovudkast i 2009, og herefter blev betænkningen, lovudkastet på helt almindelig vis sendt i høring. Det var en bred høring, og efterfølgende har lovudkastet været diskuteret, debatteret bredt i offentligheden.

Jeg har ikke ført nogen statistik, men jeg mener, det er fair at konkludere, at især den såkaldte ministerbetjeningsregel har været genstand for debat. Som vi alle ved, følger det af den politiske aftale mellem regeringen og Venstre og Konservative, at den tidligere regel om ministerbetjening præciseres, sådan at det bliver tydeligt for alle, som skal agere ud fra loven, at reglen skal fortolkes og anvendes restriktivt. Denne præcisering, som er aftalt i et bredt politisk forlig, skal netop ses i lyset af den offentlige debat, der har været om denne regel.

For igen at svare på spørgsmålet, som i dag er rejst, vil jeg sige, at helt almindelig praksis følges i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, altså at et lovforslag ikke sendes i fornyet høring, hvis det bygger på en betænkning, der allerede har været i høring.

Vigtige aktører har haft mulighed for at bidrage og har også bidraget med deres relevante synspunkter, både i Offentlighedskommissionen, i den efterfølgende høringsfase over kommissionens betænkning og lovudkast og i den offentlige debat siden 2009. Nu skriver vi 2013, og i forbindelse med Folketingets behandling af det nye forslag til offentlighedslov vil der fortsat være rig lejlighed til at bringe relevante synspunkter på banen. Bidrag kan som bekendt sendes direkte til Retsudvalgets medlemmer, ligesom borgere og organisationer er velkomne til at bede om foretræde for Retsudvalget i forbindelse med lovbehandling.

Men også efter at vi har afsluttet arbejdet med den nye offentlighedslov her i Folketinget, vil relevante parter blive inddraget, idet at den vejledning, der uddyber reglerne i den nye offentlighedslov, vil blive sendt i høring.

Jeg skal blot afslutte med at læse et forslag til vedtagelse op på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, De Radikale, SF og De Konservative:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at forslaget til en ny offentlighedslov i overensstemmelse med den politiske aftale mellem regeringen, Venstre og Konservative er baseret på Offentlighedskommissionens lovudkast, som har været i en bred høring. Folketinget noterer sig desuden, at Justitsministeriet vil udarbejde en vejledning om offentlighedsloven, som vil blive sendt i høring.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 33).

Formanden:

Det af fru Julie Skovsby oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Nu er der fire, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg er ikke sikker på, vi kan nå fire korte bemærkninger til hver ordfører, men vi tager nogle stykker og ser, hvad der sker. Fru Pernille Skipper som den første.

Kl. 13:26

Pernille Skipper (EL):

Tak, og tak for talen. Jeg vil gøre det relativt kort. Ordføreren siger, at det ikke er sædvanlig praksis, at man sender et lovforslag, som bygger på en betænkning, i høring. Vi kunne høre fra Venstres ordfører, at Venstre ikke ville have modsat sig en høring. Vil Socialdemokraterne modsætte sig, at man sender det her lovforslag i høring?

Kl. 13:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:26

Julie Skovsby (S):

Jeg synes, at vi skal fortsætte, som vi er i gang, nemlig ved at vi allerede på tirsdag skal have første behandling af det her lovforslag. Det vil sige, at jeg synes ikke, vi skal lave en fornyet høring.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 13:27

Pernille Skipper (EL):

Så Socialdemokraterne vil decideret modsætte sig, at man sender et lovforslag i høring ud til interesseorganisationer, eksperter, forbund – mennesker, som ved rigtig meget om det her område, og som har kritiseret det tidligere lovforslag, herunder alle de problemer, der var med det tidligere forslag, som Socialdemokraterne mener man har løst? Vil Socialdemokraterne decideret modsætte sig, at det sendes i høring, fordi man skal nå en første behandling i næste uge?

Kl. 13:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:27

Julie Skovsby (S):

Jeg synes, at vi skal følge helt almindelig praksis på det her område, og det vil sige, at jeg synes, vi skal følge Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet. Det vil sige, at vi skal fortsætte det lovarbejde, som vi er i gang med nu. Når lovforslaget er baseret på betænkningen og betænkningens lovudkast og det allerede har været i høring, så skal vi fortsætte derfra.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo ikke svar på spørgsmålet. Der bliver spurgt, om man vil modsætte sig det. Altså, hvis Venstre ikke vil modsætte sig det, kunne vi jo stille forslag om, at det kommer i høring, og så kunne det rent faktisk blive vedtaget her i Folketingssalen med lidt held.

Vil Socialdemokraterne så sige: Nej, det skal ikke i høring?

- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:28 som er til diskussion lige nu. Bliver der efterfølgende fremsat andre forslag, må vi tage stilling til det; så må jeg vende tilbage til min gruppe og bede dem om at tage stilling, genoverveje det, altså hvis der kommer nye forslag.
- Kl. 13:28 Kl. 13:31
- Julie Skovsby (S):**
Jeg synes, at vi skal følge det forslag til vedtagelse, som jeg i dag har læst op, hvori der står, at Folketinget noterer sig, at forslaget til en ny offentlighedslov i overensstemmelse med den politiske aftale mellem regeringen og Venstre og Konservative er baseret på Offentlighedskommissionens lovudkast, som har været i en bred høring, som altså allerede har været i en bred høring. Vi kan derefter notere os, at Justitsministeriet vil udarbejde en vejledning om offentlighedsloven, som vil blive sendt i høring. Det er det, jeg synes vi skal gøre i dag.
- Kl. 13:29
- Formanden:**
Fru Pia Adelsteen.
- Kl. 13:29
- Pia Adelsteen (DF):**
Så prøver jeg for fjerde gang med samme spørgsmål: Vil man modsætte sig et forslag om, at det kommer i høring? Det her er jo ikke en hvilken som helst lov. Det her er en lov, som giver åbenhed i et demokratisk land som Danmark. Det er en lov, som faktisk skulle sørge for, at der er nogle, der kan kontrollere magthaverne. Det er sådan set også vores opgave som parlamentarikere at kontrollere magthaverne. Så det er jo ikke en hvilken som helst lov. Det er fint nok si-ge, at vi bare følger den sædvanlige procedure, men hvis der kommer et forslag om, at det her lovudkast skal i høring, vil Socialdemokraterne så modsætte sig det?
- Kl. 13:30
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:30
- Julie Skovsby (S):**
Det, som jeg synes at vi skal stemme for og have flertal for her i Folketinget – vi socialdemokrater sammen med Venstre, De Radikale, SF og De Konservative – er det forslag til vedtagelse, som jeg har læst op. Det vil sige, at det er det, som jeg håber bliver vedtaget i morgen, når vi skal trykke på knapperne. Hvis der så bliver fremsat nye forslag til vedtagelse, må vi tage stilling til dem.
- Kl. 13:30
- Formanden:**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 13:30
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Færre ord, tak: Vil Socialdemokraterne modsætte sig, at dette lovfor-slag bliver sendt i høring – ja eller nej?
- Kl. 13:30 Kl. 13:33
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:30 Kl. 13:33
- Julie Skovsby (S):**
Det bliver ikke sendt i høring, som det er nu. Det, som vi skal stemme om, er det forslag til vedtagelse, som partierne Venstre, Socialdemokraterne, De Radikale, SF og De Konservative står bag. Det er det, jeg håber vi stemmer om og vedtager i morgen. Og det er det,
- Kl. 13:30
- Formanden:**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Færre ord, tak: Vil Socialdemokraterne modsætte sig, at dette lovfor-slag bliver sendt i høring – ja eller nej?
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Julie Skovsby (S):**
Jeg mener personligt ikke, at vi skal foretage en fornyet høring.
- Kl. 13:31 Kl. 13:31
- Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning. Man har brugt tiden meget hurtigt her, så vi kan godt nå det. Værsgo.
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Jan E. Jørgensen (V):**
Tak. Jeg vil bare bede ordføreren forholde sig til spørgsmålet om den her meget omdiskuterede ministerbetjeningsregel. Her mener jeg, det var sådan, at der med det lovfor-slag, som den tidligere regering udsendte, hvor begrebet ministerbetjening var at finde, var nogle akter og dokumenter osv., man kunne få indsigt i, og at der så var nogle, man ikke kunne få indsigt i. Nu er der så kommet en præcisering af bestemmelsen, men det er de samme akter, man kan få indsigt i, og de samme akter, man ikke kan få indsigt i.
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Vil Socialdemokraternes ordfører bekræfte, at det også er sådan, tingene ser ud fra Socialdemokraternes side?
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:32 Kl. 13:32
- Julie Skovsby (S):**
Jeg synes, at vi i regeringspartierne sammen med Venstre og Konservative har lavet en rigtig god politisk aftale. Det er jo den aftale, hvor vi tager udgangspunkt i betænkningen og lovudkastet, vi nu skal have førstebehandlet allerede på tirsdag, og hvor vi skal diskutere det her i detaljen. Jeg synes, det er en rigtig god præcisering, vi er kommet frem til i den her aftale, og jeg synes, det gør loven bedre. Jeg er overbevist om, at lovgivningen kommer til virke endnu bedre end den, som var i det tidligere forslag fra den daværende regering i 2010.
- Kl. 13:33 Kl. 13:33
- Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 13:33 Kl. 13:33
- Jan E. Jørgensen (V):**
Ja, det bliver klarere og mere tydeligt, hvordan bestemmelsen skal forstås, sådan at misforståelser undgås. Men hensigten med paragrafen er den samme, som hensigten var med den paragraf, der blev foreslået af den tidligere regering, hvor ordet ministerbetjening ind-

gik, sådan at de papirer, som man kunne få aktindsigt i dengang, kan man også få aktindsigt i nu, og sådan at de papirer, som man dengang ikke kunne få aktindsigt i, kan man heller ikke få aktindsigt i nu. Er vi enige om den udlægning, som jeg kommer med her?

Kl. 13:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:34

Julie Skovsby (S):

Det er rigtig vigtigt for os Socialdemokrater, at loven kommer til at virke efter hensigten. Og hvad der er hensigten med loven, er vi jo fuldstændig enige om. Det, som vi så har gjort i den politiske aftale, er jo, at vi har lavet en præcisering, som vil sikre, at loven kommer til at virke, som den skal. Sagt med andre ord undgår vi misforståelser og fejlfortolkninger af loven, så man altså forhindrer aktindsigt, hvilket det jo bestemt ikke er meningen at man skal gøre i de sager, hvor offentligheden selvfølgelig skal have aktindsigt.

Jeg synes, det er en rigtig, rigtig god politisk aftale og et rigtig godt forlig, vi har lavet, som et flertal på mere end to tredjedele står bag.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Som det tidligere er blevet nævnt af fru Pernille Skipper, ønsker vi jo sådan set, at den her sag kommer i offentlig høring. Det er også derfor, vi har hasteforespørgslen i dag.

Det er sådan, at offentlighedsloven faktisk er meget essentiel. Det er en lov, som giver den såkaldte fjerde statsmagt, nemlig journalister og private mennesker, mulighed for at få aktindsigt i, hvad der foregår i magtens korridorer, hvis vi nu skal svinge os helt op. Den eksisterende offentlighedslov giver mulighed for at se, hvad der foregår. Der har også fundet ting sted, som ikke burde finde sted, og det forslag til en ny offentlighedslov, som blev fremsat i 2010, lukker en hel del af det, specielt hvad angår § 24 vedrørende ministerbetjening.

Regeringspartierne var inden folketingsvalget imod det forslag til offentlighedslov, som Venstre og Konservative fremsatte under deres regeringsperiode, men er så altså vendt på en tallerken, kan man sige, i forhold til offentlighedsloven. Det, der så sker, er, at man laver en aftale med Venstre og Konservative. Det er jo besynderligt, og jeg kan ikke sige andet, end at min holdning må være, at det jo er kendetegnende, at det er de fem ministerpartier, hvis man kan kalde dem sådan, der har lavet den her aftale – altså de partier, som oftest har ministre siddende, som har lavet en aftale, hvor det da godt kan være, at man har fjernet ordet ministerbetjening, men som reelt munder ud i det samme, som blev fremsat tilbage i 2010. Det er der så lidt debat om, men jeg er slet ikke i tvivl om, at både Venstre og Konservative mener, at der reelt ikke er ændret noget i indholdet. Det er så mit indtryk, at regeringspartierne mener, at indholdet er blevet ændret, fordi man har præciseret det. Af samme årsag mener vi i Dansk Folkeparti, at det er meget principielt at få den her sag ud i høring, for ændrer det noget reelt, eller ændrer det ikke noget? Det er jo så væsentligt i forhold til § 24.

Jeg vil så også godt sige, at det jo er utroligt, at man sidder som regering og mener, man har fundet et columbusæg, hvad angår det at få præciseret netop ministerbetjeningsparagraffen, men ikke synes, det er relevant at invitere alle Folketingets partier, sådan at vi også

ligesom kunne få indsigt i netop det her columbusæg. Af samme årsag tror jeg så heller ikke, der er noget columbusæg.

Jeg synes også, det er en underlig argumentation at sige: Jamen der er masser af andre sager, der ikke har været i høring. At man gør noget dårligt nogle andre gange, gør det jo ikke bedre i den her sag – netop også fordi den har så principiel karakter. Det bør jo være sådan, at når man sidder i Folketinget eller man er journalist eller borger i et demokratisk land som Danmark, så har man til enhver tid mulighed for at gå ind og se, hvad der foregår bag de tykke mure. Det er altså kendetegnende ved et demokrati, at man lige præcis kan se, hvad der foregår. Det er ikke altid, man kan gøre det, inden nogle ting sker, men om ikke andet kan man efterfølgende finde ud af, om der er foregået noget, der ikke skulle foregå. Det er så væsentligt, og det er også en af årsagerne til, at Dansk Folkeparti er meget imod det fremsatte forslag til offentlighedslov, at vi er imod § 24, men også er imod, at det ikke kommer i høring igen. Jeg forstår ikke, hvorfor det ikke sker.

Da aftalen med Venstre og Konservative blev lavet, skal jeg ærlig indrømme, at jeg synes, det virkede sådan lidt som en tyv om natten, der kom snigende og sagde: Hov, nu har vi lige opdaget, at der var noget, der var rigtig godt ved den her offentlighedslov, så derfor laver vi en aftale. Det synes jeg er under al kritik. Jeg synes, det er under al kritik, og jeg undrer mig stadig.

Kl. 13:39

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det kan da godt være, at offentlighedsloven kunne have tålt en høring mere. Men jeg synes bare, at det er rigtig svært at klandre justitsministeren eller Justitsministeriet for noget, som er almindelig og gældende praksis. Så kunne det godt være, at man skulle have taget en politisk beslutning om, at man skulle sende det i høring. Men retningslinjerne er fulgt, man har gjort nøjagtig, som man plejer. Det er altså gældende praksis.

Nu kommer Straffelovrådets betænkning her inden længe – eller den er kommet, og lovforslaget skal behandles, jeg tror på fredag. Der er der også lavet nogle ændringer, og man har fulgt den samme praksis, hvor man har sendt betænkningen i høring. Der er også lovforslaget om PET, hvor der er lavet en politisk aftale, som ligeledes skal udmøntes i lovforslag, men hvor betænkningen også har været i høring. Begge de lovforslag kommer ikke i høring. Vil Dansk Folkeparti så fremover have en praksis om, at de her lovforslag skal i høring? Jeg skal bare høre, hvor udstrakt den her nye tankegang om betænkninger og lovforslag og høringsprocesser er.

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes egentlig ikke, det er en ny tankegang. Det, der er specielt lige præcis ved den her sag, er rent faktisk, at det er om en kontrol af magten. Det er jo det, offentlighedsloven går ud på. Det er en kontrol af ministerier, det er en kontrol af dem, der sidder bag de tykke mure. Min personlige bekymring går på, at vi efterhånden får et embedsmandsvælde. For hvad er det, der foregår bag dørene? Hvad er det, der sker? Skal vi ikke have lov til at se det?

Det synes jeg simpelt hen er en bekymring, og det er lige præcis derfor, offentlighedsloven er så væsentlig. Der er masser af andre love, som vi ikke sender ud i høring anden gang, selv om der er lavet ændringer. Der er nogle steder, hvor det ville give god mening at gø-

re det, og der andre steder, hvor det måske er mindre vigtigt. Men jeg mener, det er noget principielt, lige præcis når det gælder offentlighedsloven.

Kl. 13:41

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:41

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men vi må bare have på det rene, at sidste gang lovforslaget om offentlighedsloven blev sendt ud, havde man også kun sendt betænkningen i høring. Man lavede ikke høring om lovforslaget. Hvorfor krævede man det ikke dengang? Altså, jeg mener: Man kan have holdninger til, om ting skal i høring anden gang, men så kan man jo lave en fast praksis om det og blive enige om det. Men Justitsministeriet og justitsministeren har ikke gjort noget galt i den her sammenhæng. Man kan selvfølgelig sige, at det er uheldigt, fordi det er offentlighedsloven, men nu kommer PET-lovforslaget også. Det handler i høj grad også om kontrol med magthaverne. Så mener Dansk Folkeparti, at den også skal i høring? Eller kan jeg få en nærmere forklaring på, hvad det nye er i den her praksis, som Dansk Folkeparti gerne vil have?

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:42

Pia Adelsteen (DF):

Jamen jeg mener ikke, der er noget nyt i det. Jeg mener bare, at offentlighedsloven er meget principiel, fordi den kontrollerer. Der kan fru Karina Lorentzen Dehnhardt have ret i, at PET-loven også kan være principiel, men der ligger altså også nogle andre hensyn. Det synes jeg ikke der gør i offentlighedsloven. Med PET er det sådan, at det er en hemmelig organisation – eller så hemmelig er den ikke, men den udfører nogle ting, som ikke alle bør kende til, for så kan de ikke udføre deres arbejde. Sådan er det at have et efterretningsvæsen. Offentlighedsloven er noget helt andet. Offentlighedsloven giver mulighed for at gå ind og kontrollere de mennesker, der har magten: Hvad sker der i Justitsministeriet? Hvad sker der i Beskæftigelsesministeriet? Udøver ministrene magtmisbrug? Ikke at jeg vil beskylde nogen for det, slet ikke, men det er set tidligere, at på grund af offentlighedsloven har man altså fundet frem til, at der er nogle ting, der er foregået, som ikke burde være foregået, og derfor er den så vigtig.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand. Jeg tror ikke, jeg vil sige så vanvittig meget, for det meste er blevet sagt af de forrige ordførere. Vi følger helt normal praksis på dette punkt. Det står sort på hvidt i Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet – og jeg vil godt citere fra vejledningen, hvis nogle ikke skulle have læst den:

»Bl.a. på denne baggrund bør der foretages høring over lovudkast – medmindre f.eks. lovforslaget bygger på en betænkning, der har været i høring.«

Offentlighedsloven bygger på Offentlighedskommissionens betænkning. Det står som noget af det første i indledningen til det

fremsatte lovforslag. Derfor mener vi, at dette forslag følger normal kutyme. Men jeg glæder mig da til, at der fra de samme forslagsstillere i fremtiden kommer hasteforespørgsler på alle andre lignende lovforslag. Det gælder f.eks. lovforslagene om seksualforbrydelser og om PET, som vi snart skal behandle her i Folketingssalen.

Fra radikal side er vi glade for, at selve vejledningen bliver sendt i høring, altså den vejledning, som den enkelte embedsmand sidder med, når vedkommende behandler aktindsigtsbegæringerne. Jeg skal derfor meddele, at vi fra radikal side kan støtte forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:44

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Hvis man ikke bruger hele tiden, er det muligt at afvikle dem. Fru Pernille Skipper først.

Kl. 13:44

Pernille Skipper (EL):

Nu er der jo fremsat mere end et forslag til vedtagelse, men jeg gætter på, at Radikale støtter det forslag, de selv har været medforslagsstillere på.

Jeg kan godt høre, at det ligesom er argumentet, at det her er sædvanlig praksis. Jeg vil så høre ordføreren, om man vil være med til at fravige sædvanlig praksis i det her tilfælde. Vil Radikale Venstre modsætte sig, eventuelt stemme imod, at man sender netop det her lovforslag i høring?

Kl. 13:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:45

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er korrekt, at det er det forslag til vedtagelse, vi selv har fremsat. Jeg beklager, at jeg ikke fik det præciseret.

Nej, vi har ikke planer om at være med til at fravige praksis. Vi mener, at praksis er fulgt på det her punkt, og synes sådan set i øvrigt, at hvis der er nogen lov, der er blevet debatteret godt og grundigt i denne sal og i offentligheden i øvrigt, så er det offentlighedsloven.

Kl. 13:46

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 13:46

Pernille Skipper (EL):

Vil det sige, at når Venstre siger, at de ikke vil modsætte sig, at man fraviger praksis og sender netop det her lovforslag i høring, så vil Radikale være et af de partier, der blokerer for, at man sender forslaget til en ny offentlighedslov i høring?

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg har ikke drøftet spørgsmålet med min gruppe, så fru Pernille Skipper tager mig lidt med bukserne nede, men skulle der komme et forslag derom, vil vi selvfølgelig drøfte det igen. Hvad Venstre i øvrigt går og siger, vil jeg opfordre til, at man stiller spørgsmål til deres ordfører om.

- Kl. 13:46 ministeriet for, at de følger, hvad der nu engang er fast kutyme. Det synes jeg ganske enkelt ikke at man kan. Kl. 13:49
- Formanden:**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.
- Kl. 13:46 **Formanden:**
Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning. Kl. 13:49
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
I forlængelse af det sidste kan man jo så glæde sig over, at talerstolen i hvert fald er så høj, som den er. Jeg er jo bare nødt til at sige, at det er klassisk radikalt, at man er mere hellig end paven selv, når man sidder i opposition, og lige så snart man så kommer på regeringsbænkene, er man mere Berlusconi end Berlusconi, for nu at bruge det udtryk, som økonomi- og indenrigsministeren brugte om den tidligere regering lige præcis i forhold til høringer. Ja, hykleriet er jo enormt.
Vil hr. Jeppe Mikkelsen indstille til sin gruppe, at [Lydudfald] ... i praksis og tillade et mindretal i Folketinget at få gennemført en høring? Kl. 13:47
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 13:49
- Kl. 13:47 **Formanden:**
Ordføreren. Kl. 13:49
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Jeg vil faktisk langt hen ad vejen give hr. Simon Emil Ammitzbøll ret i, at der er nogle problemer med høringsfristerne og høringsfaserne både ved de lovforslag, som den nuværende regering har fremsat, og dem, den tidligere regering, fremsatte. Det vil jeg godt medgive hr. Simon Emil Ammitzbøll. Men det er jo ikke det, vi diskuterer i dag her i salen. Vi diskuterer specifikt, om det her lovforslag skulle have været i høring endnu en gang. Det mener jeg ikke at der er grundlag for at det skulle, og jeg vil helst ikke tage De Radikales gruppemødediskussioner her i Folketingssalen. Men nej, jeg har ikke nogen planer om at indstille til min gruppe, at vi skal fravige proceduren. Kl. 13:48
- Formanden:**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll. Kl. 13:48
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg ved ikke, om jeg hørte det sidste helt korrekt, nemlig at hr. Jeppe Mikkelsen ikke har planer om at indstille det til sin gruppe. Det vil sige, at vi har Venstre, der ikke vil modsætte sig, vi har Socialdemokraterne, der ikke aner, hvad de mener, og så har vi De Radikale, som er dem, der står fast på, at der ikke skal være en høring. Det var det gamle retssikkerhedspartis principper, der ligesom faldt til jorden her. Man vil simpelt hen ikke hjælpe mindretallet. Man vil stå vagt om, at det er magten, der har ret, og at det ikke er mindretallet og rettighederne, der er det vigtige. Tak, fordi man er så tydelig fra Det Radikale Venstres side. Kl. 13:48
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 13:48
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Men hør engang, forslaget har været i høring. Det har været i høring, i forbindelse med at betænkningen blev sendt i høring. Det er ganske almindelig fast praksis. Hvis man ønsker at ændre den praksis, kan man da tage en debat om det. Det vil jeg meget gerne være med til at drøfte osv., men jeg synes ikke, at man kan klandre Justits-
- Kl. 13:46 ministeriet for, at de følger, hvad der nu engang er fast kutyme. Det synes jeg ganske enkelt ikke at man kan. Kl. 13:49
- Formanden:**
Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning. Kl. 13:49
- Pia Adelsteen (DF):**
Tak for det. Må jeg ikke bare starte med at sige, at da jeg gik ind i politik, var det ikke for at gøre, som man plejer. Så kunne jeg nemlig ligesom bare havde ladet være. Så er det sagt.
Jeg kunne så godt tænke mig at spørge ordføreren: Mener ordføreren, at aftalen mellem regeringen og Venstre og Konservative om offentlighedsloven ændrer noget i indholdet af § 24 og muligheden for aktindsigt i forhold til forslaget fremsat i 2010? Kl. 13:49
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 13:49
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Jeg ved ikke, om jeg skal kommentere den første kommentar, stikpille, som fru Pia Adelsteen havde til mig. Det vil jeg lade være med og gå til spørgsmålet i stedet for. Er der nogen ændringer? Ja, der er nogle ændringer i lovteksten. Det tror jeg er et faktum at der er. Så kan man diskutere, hvor store de er osv. Men der er i høj grad tale om en præcisering af lovteksten frem for sådan større substantielle ændringer. Kl. 13:50
- Formanden:**
Fru Pia Adelsteen. Kl. 13:50
- Pia Adelsteen (DF):**
Så ordføreren siger, at der er tale om en præcisering. Altså, jeg kan jo huske den tekniske gennemgang tilbage fra 2010, da det blev fremsat, og hvor man også mente, at det var præcist nok, men det er jo altid rart at få det endnu mere præcist, kan jeg forstå. Men at det er en præcisering, betyder, at indholdet reelt er det samme. Gør præciseringen, at der vil være mere åbenhed, eller vil det være det samme som med forslaget i 2010? Altså, det, vi kører på i den her hasteforespørgsel, er jo netop, om der reelt er sket ændringer eller ej.
Jeg husker L 90, L 91 og L 92 tilbage fra 2010. Det er en kæmpe stak, det er juridiske dokumenter. Jeg er lægmand, jeg er politiker, jeg har en holdning, og det er derfor, jeg er her. Jeg er ikke jurist, og derfor er det så vigtigt at få ting i høring. Så er der nemlig nogle, der kan fortælle mig, om jeg blot tror, at jeg ved noget, eller om jeg ved noget. Altså, det er jo det, der er vigtigt ved en høring. Derfor er det vigtigt at finde ud af, om der er ændringer, og om de ændringer så skal i høring, specielt i forbindelse med en offentlighedslov. Kl. 13:51
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 13:51
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Jeg glæder mig til, at Dansk Folkeparti fremadrettet følger alle høringssvar til punkt og prikke. Jeg vil sige det sådan, at vi jo har skrevet begrebet om ministerbetjening ud af lovgivningen. Det var nemlig for vagt, og der er mange, der har kaldt det et gummibegreb osv. Her har vi jo bl.a. lyttet til kritikken fra f.eks. Dansk Journalistfor-

bund, som i den bog, som journalisterne har udgivet om det her, på side 4 skriver:

»Under den efterfølgende debat om lovudkastet i Journalistforbundet valgte forbundsledelsen og et flertal i hovedbestyrelsen at bakke op om tilslutningen til ministerbetjeningen, dog med et ønske om en mere præcis ordlyd.«

Det har vi jo sådan set valgt at følge. Så jeg synes, at vi på nogle punkter er kommet de høringssvar i møde, der også var, dengang lovforslaget var i høring, og jeg mener ikke, at der er behov for, at man sender det i høring endnu en gang. Vi kan godt tage en diskussion om, om man bør ændre praksis helt grundlæggende, men det bliver ikke i dag.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo ikke, at offentlighedsloven er en lille og ubetydelig lov. Det er faktisk en lov, som betyder rigtig meget for adgangen til at kontrollere magthaverne og dermed også for demokratiet. Det er derfor, at der også har været et meget grundigt udvalgsarbejde, kommissionsarbejde, som den tidligere ombudsmand Gammeltoft-Hansen har stået i spidsen for.

Lovforslaget om offentlighedsloven bygger jo på anbefalingerne fra kommissionen. Der er rigtig mange gode ting i, som øger offentligheden – mere end 20 styk, tror jeg. – men vi må også være ærlige og sige, at der også lukkes ned et par steder. Når der lukkes ned, sker det i en anerkendelse af, at det politiske system kan have brug for et fortroligt rum, hvor ideer og løsninger kan komme på banen. Det er faktisk en tilfældighed, der gør, at der i dag er åbenhed nogle steder, fordi man organiserer sig på en anden måde end tidligere, hvor man har lagt ting ud i styrelser og direktorater.

I SF er vi meget optagede af god regeringsførelse, og vi er også glade for, at vi har det med i regeringsgrundlaget. Det indebærer bl.a., at man laver høringer. Det indebærer også, at man laver høringer med ordentlige frister. Her må jeg bare sige at der er plads til forbedringer for regeringen. Det skal jeg være ærlig at sige.

Når det så kommer til offentlighedsloven, følger det en helt almindelig proces og helt almindelige retningslinjer. Betænkningen med alle anbefalingerne har været i høring. Det var under daværende justitsminister Lars Barfoed og den tidligere regering. Praksis er så, at selve lovforslaget ikke kommer i høring. Der er måske ikke meget hokusfokus i den proces, men jeg tror alligevel, at det af nogle er blevet opfattet, som om regeringen vil afskære nogle fra kritik af et lovforslag, som der er meget debat om. Det synes jeg er uheldigt, fordi det ikke er intentionen. Jeg kan selvfølgelig ikke som retsudvalgsformand sidde den kritik overhørig, og jeg synes, det er beklageligt, hvis nogen føler, at de er afskåret fra at komme med nogle indsigelser og nogle vigtige synspunkter. Derfor vil jeg stærkt anbefale, at dem, som sidder med vigtige bidrag til debatten, straks sender dem til Retsudvalget eller til mig personligt, så skal jeg nok sørge for, at de bliver omdelt til alle folketingsmedlemmer og ordførere.

En ny offentlighedslov skal selvfølgelig behandles med den allerstørste respekt, og alt skal frem. Vi må være store nok til også at lytte til den kritik, der er, også selv om alle interne retningslinjer om en høring eller ikke høring er overholdt.

Så skal jeg bare til sidst nævne, at der er en ting, som jeg vil fremhæve som et godt træk af justitsministeren. Han har nemlig lovet at sende vejledningen i høring, og det synes jeg er rigtig fint. Jeg kan kun opfordre til, at man så benytter sig af den mulighed for at komme til orde.

Det betyder så, at SF støtter den vedtagelse, der ligger i dag, men jeg vil også godt opfordre til, at alle, der sidder med noget, skriver til Retsudvalget hurtigst muligt, så skal jeg sørge for, at de eventuelle bidrag kommer rundt.

Kl. 13:56

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Hvis vi kan afvikle dem i det gode tempo, som vi har haft hidtil, tager vi dem alle tre.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Selv om jeg jo egentlig betragter det lidt som en frækhed, at ordføreren siger, at SF er særlig optaget af god regeringsførelse, når man ser på, hvor lidt SF har gjort i forhold til regeringsprogrammet, vil jeg faktisk gerne takke for, at ordføreren redegør for sine egne moralske overvejelser. Jeg synes faktisk, at det var nogle flotte ting, der blev sagt af formanden for Folketingets Retsudvalg. Jeg vil så bare ønske, at de synspunkter gjorde mere indtryk i regeringskontorerne.

Jeg har næsten dårlig samvittighed over at skulle spørge ordføreren, om SF's vil modsætte sig en høring, for jeg kan jo godt høre, at det vil ordføreren sådan set personligt ikke. Det kan jo godt være, at det ikke er så nemt at sige det, når man er ordfører for et regeringsparti, men jeg stiller spørgsmålet alligevel.

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må være helt ærlig og sige, at jeg ikke har været opmærksom på høringsprocessen i den her forbindelse, men har tænkt, at det fulgte sin naturlige gang. Det gjorde det så også, men det betyder, at det er betænkningen, der har været i høring. Jeg tror bare, at vi må sige, at tiden er så fremskreden – lovforslaget skal behandles på tirsdag – at vi ikke kan nå en høringsproces.

Vi bakker op om det forslag til vedtagelse, der ligger her, men jeg anerkender, at der kan være nogen, der sidder med nogle synspunkter, og jeg synes ikke, at der er nogen, der skal afskæres fra at komme med deres synspunkt. Derfor vil jeg opfordre til, at de ting kommer til Retsudvalget. Det synes jeg sådan set er lige så fint, og at det er godt, at vi kan gøre det i den proces, der så kommer, nemlig sikre, at synspunkterne kommer frem. Jeg synes også, at man skal være stor nok til at lytte til den eventuelle kritik, der må være. Så til alle jer, der har nogle synspunkter i den her sag: Kom ud af busken!

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:57

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ordføreren bekræftede sådan set bare min fornemmelse af, at ordføreren er et fint menneske. Jeg er sådan set glad for det svar, der kom, men jeg forstår stadig væk ikke al det der hastværk. Jeg kan godt finde på spørgsmål, der kan sørge for, at det her først bliver vedtaget i begyndelsen af juni, så det er sådan set ikke så afgørende, om vi har en første behandling i næste uge, eller om vi har den om 3 uger. Det tror jeg ikke kommer til at gøre nogen som helst forskel i forhold til, hvornår lovforslaget bliver vedtaget.

Derfor ønsker jeg bare helt præcist at få svar på mit lillebitte præcise ja-nejspørgsmål: Vil SF modsætte sig, at der bliver gennemført en høring?

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver altid en smule betænkelig, når jeg får ros af Liberal Alliance, men jeg vil vælge at tage det med godt humør.

Der kommer ikke til at være en høring af det her lovforslag. Det må jeg åbent og ærligt erkende. Men jeg vil opfordre til, at man sender Retsudvalget de bemærkninger, der må være, og så vil vi naturligvis se på det. Det er et lovforslag, der er vigtigt. Det er jeg enig med fru Pia Adelsteen i. Det mener jeg nu også at lovforslaget om PET er. Det kan vi så måske være mindre enige om. Derfor skal vi selvfølgelig også lytte til den kritik, der er. Vi skal selvfølgelig gå ind i det med åbne øjne, vide, hvad det er, vi gør, og høre på de synspunkter, der er. Jeg synes, det er udmærket, at jeg nu giver mulighed for, at man kan sende de her ting til Retsudvalget. Det er sådan set den næstbedste, vi kan gøre i den her situation. Det håber jeg at man vil kvittere for.

Kl. 13:59

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror, at jeg lader være med at rose, for jeg ved ikke, hvordan ordføreren vil tage ros fra Dansk Folkeparti. Jeg vil meget gerne vide, hvad det er, der har gjort, at Socialistisk Folkeparti har ændret holdning til offentlighedsloven. Altså, inden valget var man lige så meget modstander af § 24, som Dansk Folkeparti er. Hvad er det, der har gjort, at man synes, at § 24 med den aftale, man har lavet med Venstre og Konservative, nu er perfekt?

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil meget gerne diskutere § 24 med Dansk Folkeparti, men jeg synes, vi skal gøre det, når vi skal have diskussionen om lovforslaget. Det, der jo rent faktisk er indkaldt til debat om i dag, er om høringsfristerne, og der synes jeg faktisk at jeg har været ret imødekommende.

Kl. 14:00

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:00

Pia Adelsteen (DF):

Man skal jo altid holde sig til emnerne, det skal man mange steder, selv om jeg jo synes det var interessant og specielt. Så kan jeg stille spørgsmålet på en anden måde: Mener ordføreren, at der ved den aftale, der er lavet med Venstre og Konservative, er ændringer i § 24, som gør, at det er en nyskabelse, som man måske kunne overveje at sende i høring?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Kl. 14:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen nu kommer lovforslaget jo ikke i høring. Det er jo ikke vanlig praksis, og man må bare sige, at justitsministeren og Justitsministeriet her har levet op til det, de skal. Man kan så have nogle holdninger til, at man politisk skulle have besluttet noget andet, men det er ikke vanlig praksis, og nu får vi det så i høring ad anden vej.

Der har jo været bekymring for, om § 24 åbnede op for et misbrug, altså at den ikke var præcis nok, og der har vi selvfølgelig ændret i selve lovteksten med henblik på at sikre, at der bliver færre tvivlsager, og at den ikke åbner op for det misbrug, som nogle i hvert fald har udtrykt bekymring for. Der synes jeg faktisk at vi har lyttet til noget af kritikken.

Om det har været en høringsproces værd eller ej, skal jeg ikke stå her og udlægge, men jeg vil bare sige, at den kommer ikke i høring. Men send ind, hvis man har bemærkninger til Retsudvalget.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Pernille Skipper (EL):

Det kunne jeg godt tænke mig at følge en lille smule op på, for vi hørte jo af Venstre to ting, som jeg i hvert fald bed mærke i: Den ene var, at det her forslag er identisk i indholdet – jeg tror, at det var ordet identisk, hr. Jan E. Jørgensen brugte – med det forslag, som den tidligere regering fremsatte. Det andet var, at Venstre ikke vil modsætte sig en høring.

Lad os starte med det første spørgsmål: Er der tale om et indholdsmæssigt nyt lovforslag i forhold til det, den tidligere regering fremsatte, eller har man rettet op på de problemer, som SF selv mente der var i det tidligere lovforslag?

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Som jeg faktisk sagde i min tale, er der rigtig mange gode ting i offentlighedsloven. Der er en række forbedringer, men der er også nogle områder, der lukker ned – det synes jeg man skal være ærlig at sige. Når man så kigger på § 24 – det er det den, som er blevet kaldt reglen om ministerbetjening – så skal man jo bare kigge på den oprindelige § 24 og den nuværende § 24. Så kan man jo se, at der er forskel.

Intentionen har været at lukke ned for de tvivlstilfælde, som mange mente ville kunne opstå. Der var nogle, der mente, at den simpelt hen ville kunne bruges til hvad som helst, og derfor har vi lyttet til den kritik, og vi har præciseret den paragraf. Men meningen er jo stadig væk, at der skal skabes en form for fortroligt rum, og det er nødvendigt af hensyn til de politiske arbejdsprocesser. Det har tidligere været sådan, at der faktisk har været fortrolighed omkring de her ting, men fordi man organiserer sig på en ny måde ved at lægge mere ud i styrelser og direktorater, er der faktisk kommet indsigt i det her, og det har ikke været meningen.

Så vi følger de anbefalinger, der ligger fra offentlighedslovens kommission.

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Nej, undskyld, fru Pernille Skipper har en kort bemærkning til.

Kl. 14:03

ændring, eller om de ikke har lavet en substantiel ændring. For med argumentet om, at der i virkeligheden ikke er tale om en ændring, kan man jo godt sige, at der så ikke er nogen grund til en fornyet høring. Men på den anden side har man jo solgt det, som om der er en grund til, at især Det Radikale Venstre og SF har skiftet holdning; det var jo netop, fordi der var en substantiel ændring. Og hvis det passer, burde man jo have sendt det i høring, især med fokus på den efterhånden så berømte § 24.

Kl. 14:03

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg synes, at det er en lille smule mærkeligt. Vi har et aftaleparti, som siger, at det er fuldstændig det samme, at man har rettet ordene en lille smule, men at det indholdsmæssigt er fuldstændig det samme. Der vil ikke være ting, som man med den nuværende regerings lovudkast kan få aktindsigt i, som det ikke var muligt efter den tidligere regerings udkast.

Er det aftalepartierne, der er internt uenige om, hvad man har aftalt, eller har man i forhold til ministerbetjeningsreglen, § 24, løst de problemer, som SF også mente der var, eller er det indholdsmæssigt identisk, altså fuldstændig det samme?

Jeg mener, det er afgørende, for hvis det er noget nyt, kunne det jo være rigtig fint med en høring, men hvis det er fuldstændig det samme, som hr. Jan E. Jørgensen siger det er, kan det da godt være, at det er fuldstændig irrelevant.

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, at vi skal fortsætte debatten om § 24, når vi behandler lovforslaget.

I forhold til høring har det jo ikke noget at gøre med ændringer eller ikkeændringer; det har noget at gøre med, at man følger de retningslinjer, man altid har haft, hvor man sender betænkningen i høring, men ikke lovforslaget. Og det er sådan set fuldstændig efter bogen. Man kunne politisk, hvis man havde været opmærksom på det, selvfølgelig have besluttet noget andet, men det er bare ikke sædvanlig praksis. Jeg har ikke været opmærksom på det, og jeg har ikke tænkt nærmere over, at der ikke var den her høringsproces.

Men jeg vil ikke afskære nogen fra at kunne deltage i debatten om offentlighedsloven. Jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at kritik kommer frem. Så må man i det mindste vide med sig selv, at det, man gør, er med åbne øjne, og derfor opfordrer jeg til, at dem, som måtte have noget på hjerte, sender det til Retsudvalget. Så skal jeg sørge for, at det i hvert fald kommer videre, og så får vi en art høringsproces. Jeg ved, at der er rigtig mange af dem, som er optaget af offentlighedsloven, og som også har kritik, som rent faktisk lytter til debatten i dag.

Så jeg vil bare sige til alle: Sørg nu for at få sendt det ind, så kigger vi på det i Retsudvalget.

Kl. 14:06

Formanden:

Så siger jeg tak til SF's ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er jo lidt forvirring om, hvad det er for en aftale, regeringen egentlig har indgået med Venstre og De Konservative. Jeg synes sådan set ikke, at man kan bebrejde de tidligere regeringspartier for at lave en aftale om, at man gennemfører de lovforslag, de havde fremsat. Men man kan måske bebrejde de nuværende regeringspartier, at de simpelt hen ikke kan finde ud af, om de har lavet en substantiel

ændring, eller om de ikke har lavet en substantiel ændring. For med argumentet om, at der i virkeligheden ikke er tale om en ændring, kan man jo godt sige, at der så ikke er nogen grund til en fornyet høring. Men på den anden side har man jo solgt det, som om der er en grund til, at især Det Radikale Venstre og SF har skiftet holdning; det var jo netop, fordi der var en substantiel ændring. Og hvis det passer, burde man jo have sendt det i høring, især med fokus på den efterhånden så berømte § 24.

Men måske er sandheden den, at justitsministeren er mere enig med sine modstandere end med sine regeringskolleger. Så når Olaf Jørgensen, der også har siddet i denne lidt specielle kommission, har sagt, at der ikke er sket noget nyt med de ændringer, der er, så er det jo i virkeligheden det, justitsministeren er enig i. Der er intet nyt, mener justitsministeren, og derfor kan man ikke forstå, hvorfor der skal være en høring, når man nu ikke har lavet noget. Problemet er bare, at samme minister har bildt sine regeringskolleger fra SF og De Radikale ind, at det forholder sig sådan, at der er ændringer, og rigtig meget også har prøvet at bilde befolkningen ind, at der er sket ændringer, så der er en forklaring på, hvorfor den her regering går imod det, som de påstår de selv mener.

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt påstod, at SF var særligt optaget af spørgsmål om god regeringsførelse. Jeg vil anbefale hende, hvis hun kan løsrive sig fra sin samtale med justitsministeren, måske at gå ind på Politikens hjemmeside og se en kronik, jeg har skrevet, hvor jeg har gennemgået alt om det punkt i regeringsgrundlaget. Jeg viser, at regeringen har gjort det modsatte på fem punkter og intet har gjort på tre punkter ud af de otte mulige, der var.

Det kan også være, at det er noget helt andet, der er på spil, nemlig at det faktisk er den sædvanlige konstellation i denne trepartiregering, for vi hører den socialdemokratiske ordfører sige, at hun, nå ja, ikke rigtig ved, hvorfor det er, at man ikke har en høring, og hun ved heller ikke rigtig, hvad hun mener om det. Man hører SF's ordfører, der siger meget klart: Sådan er det jo. Det er som bugtalet af indenrigs- og økonomiministeren. Og man hører den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen, der meget klart står fast, at Det Radikale Venstre ikke ønsker en høring. Så det er, som det plejer at være: Det Radikale Venstre har sagt, hvor skabet skal stå. De Radikale modsætter sig en høring; S ved vi ikke, hvad de skal sige; og SF erkender, at sådan er det jo.

Det er så, må man desværre sige, jo den måde at føre politik på, der fører til, at vi har en stigende politikerlede i det her samfund. Det er da klart, at der er politikerlede i det her land. Når man laver en lov, som man kalder en offentlighedslov, hvis egentlige formål er at lukke ned for offentligheden, og man så påstår, at der er en ændring, som man ikke kan blive enige om, altså om den er der eller ikke er der, og den vil man så i øvrigt ikke sende i høring, fordi det åbenbart ikke kommer offentligheden ved. Altså, hvad pokker er det for noget?

Jeg synes i virkeligheden, at man skulle følge den socialdemokratiske ordfører: gå tilbage til grupperne og høre, om man nu ikke lige vil tage sig sammen, være lige så storsindede som Venstre, ikke modsætte sig, at der bliver en høring, men faktisk tage det alvorligt, at der er et bekymret mindretal, og at der er en række af de medlemmer, der var i selve kommissionen, som i dag ikke kan forstå, hvad det dog var, de gik med til. Jeg nævner Olaf Jørgensen, jeg nævner Christian Kierkegaard, jeg nævner Ebbe Dal.

Det kan godt være, at de bare er blevet snydt – det skal jeg ikke kunne sige – resultatet er i hvert fald, at de har rigtig meget på hjerte. Det ville dog være interessant at høre dem, der faktisk har siddet med fingrene nede i substansen, om, hvad de mener om den ændring, der er blev lavet, sådan at vi kan træffe en beslutning på det mest oplyste grundlag. Det burde jo sådan set være princippet for folkestyret, men det er åbenbart svært at komme igennem med.

Formanden:

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Det er jo almindelig god skik, at regeringen sender sine forslag i høring, og det er også regeringens og dermed ministerens ansvar, at det sker. Det er også normalt, at man sender forslag i høring, dvs. enten forslagene eller de betænkninger, der ligger forud, selv om der måske kun er tale om små ændringer. Grunden til, at det er normalt, er jo, at hvis man ikke sender et forslag i høring, kan man nemt komme i den situation, at regeringen bliver lidt sårbar, for så skal man til at forklare, hvorfor man afviger fra det, man plejer at gøre. Men det er jo altså regeringens ansvar at sørge for at sende forslag i høring.

Personligt mener jeg, at de ændringer, der er sket i forhold til det forslag, der tidligere blev udsendt, og som jo også byggede på betænkningen, er så små, at der er tale om tekniske præciseringer, som i øvrigt er ganske kendte i den offentlige debat. Der har allerede nu været en livlig debat om § 24, så jeg tror ikke, at jeg for mit eget vedkommende som ordfører ville blive klogere af, at forslaget igen blev sendt i høring; det tror jeg sådan set ikke.

For jeg tror, at argumenterne for og imod i diskussionen om § 24 er kendte. Jeg tror også, at positionerne i Folketinget er kendte – ja, det vil sige, at der så er nogle partier, der har ændret holdning undervejs; det har vi ikke fra konservativ side. Vi har stadig væk den holdning, at vi synes, at det er et ganske udmærket forslag, vi kommer til at behandle lidt senere i den her folketingsamling.

Jeg har også bemærket mig, at interesseorganisationer og interessepersoner, der særlig er gået op i det her lovforslag, jo heller ikke har holdt sig tilbage med at kommentere forslaget allerede på nuværende tidspunkt, selv om det ikke har været sendt i høring. Så de har jo tilkendegivet, hvad de mener. Jeg har haft lange og meget, meget indholdsrigte drøftelser med nogle af de interesseorganisationer, som er særlig optaget af det her spørgsmål, og det har været givtigt, det har været interessant, det har været spændende.

Så det er jo ikke sådan, at det, der foregår, er hemmeligt. Det er heller ikke sådan, at den behandling, der bliver af lovforslaget senere i denne folketingsamling, sker for lukkede døre og med gardinerne trukket for, den vil ske i al offentlighed. Derefter er der jo en udvalgsbehandling, hvor man så kan dykke ned i detaljen, hvis man har lyst til det.

Men det, jeg i hvert fald i dag gerne vil understrege, er en stor tilfredshed med det, som ministeren har bebudet, nemlig at den vejledning, der nu skal laves på baggrund af lovforslaget, når det er blevet vedtaget, og som meget præcist tilkendegiver, hvordan det så er, de her spilleregler skal forstås, hvordan de skal håndteres, og hvordan de skal bruges i fremtiden, bliver sendt i høring. Det synes jeg faktisk er ganske relevant, for det er jo der, man kommer ned i detaljerne, og det er der, det vil vise sig, om det bærer den ene eller den anden vej.

Så det synes jeg er en rigtig god idé. Jeg kan også konstatere, at det er skrevet ind som et væsentligt punkt i det forslag til vedtagelse, som vi også fra Konservatives side står bag.

Men konkluderende vil jeg sige, at vi fra Konservatives side altså ikke har haft indflydelse på, om forslaget skulle sendes i høring eller ej. Det er regeringens ansvar, det er ministerens ansvar, og det har vi sådan set ikke nogen problemer med. Så kan spørgsmålet jo komme, om vi så vil modsætte os, at forslaget bliver sendt i høring. Nej, det vil vi da ikke. Altså, hvorfor skulle vi modsætte os det? Men vi fast-

Kl. 14:10 holder, at det nu engang er regeringens lovforslag og det dermed er regeringens ansvar, om et forslag bliver sendt i høring eller ej.

Kl. 14:14

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:14

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo rart at få svar på spørgsmål, inden de er stillet, men jeg tror nu også, at den konservative ordfører er lidt forudseende her.

Jeg vil så gerne spørge, om hr. Tom Behnke mener, at der reelt er ændret noget i indholdet i offentlighedsloven med den aftale, Venstre og Konservative har indgået med regeringspartierne, for det er helt klart mit indtryk, at det i store træk er det samme som foreslået i 2010, men at det blot er regeringspartierne, der har ændret holdning.

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Tom Behnke (KF):

For mig at se er der tale om en teknisk præcisering, altså at man formulerer paragraffen mere præcist, for at der ikke skal være tvivl om, hvad der er meningen med paragraffen. Dermed mener jeg heller ikke, at der er nogen substantiel ændring. Jeg tror, håndteringen i praksis ville være den samme, om det var det første lovforslag eller det andet lovforslag, der blev vedtaget i Folketinget.

Kl. 14:15

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:15

Pia Adelsteen (DF):

Tak for et meget klart svar, for det forstår jeg således, at det, man i forbindelse med den aftale, der ligger nu med regeringen, ønsker aktindsigt i, ikke bliver udvidet i forhold til forslaget fremsat i 2010.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Tom Behnke (KF):

Sådan har jeg forstået det, og det er på det grundlag, vi har indgået en aftale. Vi har haft den samme holdning til det lovforslag både før, under og efter valget.

Kl. 14:15

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for debatten. Debatten har jo i særlig grad – hvad der er nok så vigtigt – handlet om spørgsmålet om, hvorfor lovforslaget ikke bliver sendt i høring, og lidt af den har også handlet om indholdet. Der får vi jo her i næste uge førstebehandlingen, og så kan vi for alvor diskutere indholdet. Men jeg er selvfølgelig klar til at svare på spørgsmål, både her og i næste uge, når vi får debatten.

Først og fremmest har debatten jo handlet om, hvorfor lovforslaget ikke har været sendt i høring. Ja, det har det ikke, for som jeg startede med at sige, er det jo efter retningslinjerne på området så-

dan, at der ikke er høring over et lovforslag, som bygger på en betænkning. Som sagt bygger det her forslag til en ny offentlighedslov, som vi har diskuteret her i dag, på betænkningen fra Offentlighedskommissionen. Det kan man se helt klart beskrevet i Justitsministeriets »Vejledning om lov kvalitet«. Der er masser af eksempler på, at det forholder sig sådan.

Der er eksempler fra 2007, der er eksempler fra 2011, der er et eksempel fra 2012. Inden så længe skal vi også førstebehandle forslaget til en ny PET-lov, hvor situationen er fuldkommen den samme. Og der kan nævnes mange flere eksempler. Det lovforslag, som regeringen har fremsat, ligger som sagt helt i forlængelse heraf. Det følger den politiske aftale, der er lavet, som bygger på, er baseret på, det lovudkast, som er indeholdt i Offentlighedskommissionens betænkning fra 2009.

Jeg skal ikke gentage mig selv for meget, men man kan roligt sige, at offentlighedskommissionens betænkning har været genstand for omfattende debat. Det var en kommission, som havde den tidligere ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen i spidsen og var bredt sammensat med repræsentanter fra både det offentlige, universiteterne, undervisningsinstitutionerne og medierne.

Alle synspunkter for og imod bl.a. det, vi har diskuteret her dag, altså adgangen til aktindsigt, blev vendt og drejet under kommissionens arbejde. Resultatet var en kæmpe stor betænkning i to bind på mere end 1.200 sider. Og den her betænkning var ligesom alle andre i høring. Der var tale om en bred høring, der selvfølgelig omfattede alle interesserede parter. Betænkningens lovudkast har som nævnt været genstand for en omfattende politisk debat.

Ja, regeringen har jo valgt ikke at sende forslaget til en ny offentlighedslov i høring. Og hvorfor har vi valgt ikke at gøre det? Ja, det hænger jo som sagt sammen med, at lovforslaget er baseret på Offentlighedskommissionens lovudkast, som allerede har været i bred høring. Det ligger helt i forlængelse af sædvanlig praksis: Altså, et lovforslag sendes ikke i fornyet høring, hvis det bygger på en betænkning, der har været i høring.

Så vil jeg bare endnu en gang stilfærdigt sige, at den tidligere regerings forslag til en ny offentlighedslov jo ud fra fuldkommen samme synspunkt ej heller blev sendt i høring forud for fremsættelsen her i Folketinget. Dengang var der, det må jeg sige – jeg var, som nogle allerede har påpeget, selv temmelig involveret i det – ikke tale om, at der var den her form for debat. Det undrer mig lidt, når jeg lytter til noget af det, der er blevet sagt, eksempelvis fra ét parti her i salen i dag, som jo dengang var parlamentarisk grundlag, at man dengang ikke hævdede stemmen til det niveau, som man gør i dag, og krævede, at tingene skulle sendes i høring. Men det skete mig bekendt ikke. Men sådan skifter det jo en gang imellem, og det må man selv forsvare. Jeg synes bare, det virker lettere underligt, når nu den nuværende regering følger sædvanlig praksis.

Her er der tale om en offentlighedslov, som udbygger adgangen for offentligheden til indsigt i den offentlige forvaltning. Det er en offentlighedslov, som fra nu af selvfølgelig vil være genstand for stor debat. Det ser jeg som sagt frem til, og jeg står bestemt til rådighed for den videre debat; det giver sig selv.

I næste uge har vi førstebehandlingen, og inden så længe kommer vi til at stemme om det forslag til vedtagelse, som regeringen i dag har fremsat sammen med Venstre og Konservative. Det betyder, at lovudkastet fra Offentlighedskommissionens betænkning har været i høring, vejledningen bliver sendt i høring, og det er det. Det følges så op af en – forhåbentlig – meget god og grundig debat om regeringens lovudkast, som starter her i næste uge.

Kl. 14:20

Formanden:

Der er tre korte bemærkninger, først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen man kan jo frygte, at det næste snart bliver, at der bliver fremsat forslag om, at der ikke skal afholdes folketingsvalg, fordi man sådan set bare fortsætter i det spor, den tidligere regering har lagt ud, og følger sædvanlig praksis. Det vil sige, at de dårligdomme, en tidligere regering måtte have skabt, kan man bare fortsætte med, lige meget hvad man i øvrigt måtte have sagt til vælgerne inden et valg. Det undergraver jo på sin vis demokratiet.

Jeg synes, at det er befriende, at justitsministeren siger det tydeligt: Regeringen har valgt ikke at sende det i høring. Det er altså alene regeringen og justitsministerens ansvar, at dette lovforslag ikke har været sendt i høring.

Vi har jo hørt fra de tidligere regeringspartier, Venstre og Det Konservative Folkeparti, at de ikke vil modsætte sig, at man laver en fornyet høring. Socialdemokratiets ordfører var, for nu at sige det pænt, ulden i sin besvarelse af spørgsmålet.

Derfor spørger jeg partifællen, justitsministeren. Vil justitsministeren modsætte sig, at man laver en fornyet høring, som tre partier ønsker og to yderligere partier ønsker ikke at modsætte sig?

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen står bag det forslag til vedtagelse, som er aftalt af partierne bag den politiske aftale, der er fremlagt i dag.

Det betyder, at lovforslaget ikke kommer i høring. Det betyder, at regeringen ikke mener, at lovforslaget skal i høring. Og det betyder, at den vejledning, som nu vil være under udarbejdelse, kommer i høring.

Kl. 14:22

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu vil jeg jo søge aktindsigt i, hvor meget Justitsministeriet måske har været indblandet i et forslag til vedtagelse – det ved jeg ikke om man kan, men det kunne i hvert fald være interessant at vide. Men det lyder ikke, som om justitsministeren har læst det, for der er intet ved vedtagelsen af det forslag til vedtagelse, der gør, at man ikke kan have en høring. Det står der intet om i det forslag til vedtagelse.

Derfor spørger jeg endnu en gang: Er sagen den, at regeringen på trods af velvillighed fra Venstre og Det Konservative Folkeparti vil modsætte sig mindretallets ønske om at få lovforslaget i høring? Ja eller nej?

Kl. 14:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen mener ikke, at lovforslaget skal i høring. Vi mener, at vi følger den helt normale praksis, og den er, at nu starter vi førstebehandling af lovforslaget her i næste uge, og jeg er helt tryk ved, at der vil komme en omfattende debat om det.

Der er debat i medierne. Der vil være en debat i medierne, så regeringen mener ikke, at lovforslaget skal i høring. Det følger helt den sædvanlige praksis.

Formanden:

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

er det, jeg simpelt hen ikke forstår. Der kan temmelig sikkert findes flere eksempler på betænkninger, som var sendt i høring, og hvori der skete ændringer, hvorefter lovudkastet ikke blev sendt i høring på trods af ændringer. Der har man ikke fastholdt det her synspunkt, så derfor undrer det mig, at man lige pludselig indtager det standpunkt. Men det er som sagt helt fair, det må Dansk Folkeparti jo selv redegøre for.

Kl. 14:23

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror så, at jeg vil spørge om noget helt andet. Inden valget var regeringspartierne imod offentlighedsloven, og man har ændret holdning med den aftale, man har lavet med Venstre og Konservative. Må jeg så ikke spørge, hvorfor regeringen ikke inviterede de øvrige partier til forhandlinger, når der åbenbart er så væsentlig en forskel på forslaget fra 2010 og det nuværende forslag – dog ikke så væsentlig, at det skal i høring.

Kl. 14:23

Jeg kan sige det sådan, at meningen med § 24, som også er blevet diskuteret, er den samme. Betyder det så, at vi udvider adgangen til aktindsigt i forhold til det lovforslag, som den tidligere regering fremsatte? Nej, det gør vi ikke. Hvad er formålet med den ændring, altså den nye § 24, som er kommet ind? Det er at præcisere; det er at undgå misforståelser; det er at præcisere, at den skal fortolkes restriktivt, at det ikke skal være en blankocheck, og at det dermed ikke skal være noget, som unødigt rejser spørgsmålet om, hvor grænserne for mulighederne for at give aktindsigt går. Det er det, der har været arbejdet, og det tror jeg at fru Pia Adelsteen ganske udmærket ved, for virkeligheden er jo den, at meget af det arbejde, som udmøntes i den her politiske aftale, blev igangsat allerede under den tidligere regering, hvor der var brede politiske drøftelser om, hvordan man kunne få det her landet.

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er ikke op til mig at redegøre for, hvilke forhandlinger, hvilke drøftelser og hvilke kontakter der har været med Dansk Folkeparti. Det må Dansk Folkeparti jo selv redegøre for. Jeg vil vælge at læne mig op ad det faktum, at to tredjedele af Folketingets medlemmer står bag en ny offentlighedslov, som udbygger åbenheden i den offentlige forvaltning, og som er en ændring af vores offentlighedslov, som sidst blev ændret i 1985. Det er en tiltrængt modernisering og en ændring, der som sagt betyder, at der bliver øget adgang til den offentlige forvaltning.

Jeg er som sagt meget tilfreds med – og sådan bør det være – at store lovforslag af den her karakter baserer sig på brede politiske aftaler, og det er også det, der er tilfældet her. Jeg synes bestemt, at dem, der står bag aftalen, kan være stolte af aftalen. Det er en god aftale, som bygger på et grundigt forarbejde, på 7 års arbejde i en kommission med Folketingets tidligere Ombudsmand som formand, og pressen og andre organisationer, universiteter og andre undervisningsinstitutioner har været med i arbejdet. Der er fremsat et forslag, som nu kommer til behandling i Folketinget i næste uge, og som øger åbenheden i den offentlige forvaltning.

Kl. 14:25

Kl. 14:27

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Pernille Skipper (EL):

Hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre sagde, at det forslag, som er fremsat af justitsministeren, indholdsmæssigt er identisk med det forslag, som blev fremsat af den tidligere regering. Tager hr. Jan E. Jørgensen fejl?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Jan E. Jørgensen vil ligesom alle andre kunne se, at der er sket ændringer i og tilføjelser til lovforslaget, at der er sket præciseringer af lovforslaget, og eksempelvis er der kommet en helt ny § 24. Betyder det så – og jeg tror, det er det, fru Pernille Skipper spørger om – at så bliver mulighederne for at få aktindsigt ændret i forhold til det, som den tidligere regering fremsatte? Det gør det ikke. Det ændrer vi ikke ved.

Vi præciserer, at meningen er den samme, for hvad var det, debatten handlede om? Den handlede nemlig om, at det her kunne risikere at blive et gummistempel, som kunne bruges til at afvise muligheden for aktindsigt. Så mulighederne for aktindsigt, kunne man spørge, bliver de udvidet? Nej, det gør de ikke. Meningen er den samme.

Det nye i det, der er sket med ændringen af § 24, er, at risikoen for misforståelser bliver minimeret. Det bliver klart præciseret nu, at der er tale om en paragraf, som skal anvendes restriktivt, som ikke er en blankocheck, ej heller et gummistempel, som er en paragraf, som er ændret, og hvori det nu er præciseret i bemærkningerne, hvad det er, ændringen går ud på.

Det er stadig en lov, som betyder, at vi udvider offentlighedens adgang til at få indsigt i driften af den offentlige forvaltning, det være sig Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og offentlige selskaber med et vist ejerskab fra statens side.

Kl. 14:25

Formanden:

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:25

Pia Adelsteen (DF):

Det sidste mener jeg jo så er noget af en påstand. Jeg kan bare godt undre mig over, at forslaget ikke skal i høring, hvis man mener, at der er en konkret ændring i det her forslag til en lov, som jeg finder aldeles vigtig, fordi den netop har at gøre med at kontrollere ministerier, kontrollere de mennesker, der rent faktisk sidder med magten i Danmark. Men det er jo regeringens valg, og jeg kan forstå, at man vil modsætte sig det, hvis der ellers er et flertal i Folketinget, der ønsker det.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er så her, hvor kæden for mig at se hopper af for Dansk Folkeparti, for jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man, hvis man vil forfægte det synspunkt, så ikke var opmærksom på det, dengang man selv sad og holdt hånden under den tidligere VK-regering. Altså, det

Kl. 14:28

Kl. 14:31

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 14:29

Pernille Skipper (EL):

Så det, justitsministeren lige har sagt, er, at der ikke vil være mere adgang til aktindsigt med det lovforslag, regeringen har fremsat, end der ville have været med det lovforslag, som den tidligere regering fremsatte. Det synes jeg jo er befriende, at vi endelig kan få den indrømmelse. Så kan vi begynde at diskutere indhold.

Justitsministeren har lige indrømmet, at man har ændret nogle sproglige formuleringer i § 24, men at man ikke har ændret indholdet, og at der ikke vil være mere adgang til aktindsigt, end der ville have været, hvis den tidligere regerings lovforslag var blevet vedtaget.

Jeg må simpelt hen spørge, om justitsministeren så også må indrømme, at regeringen har skiftet holdning. Det er i orden, at man lukker mere ned, § 24 savnede ikke enhver begrundelse, den savnede bare en undskyldning og en ny justitsminister.

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det gjorde den ikke, fordi den er blevet ændret. Der er en ny § 24, og formålet med en ny § 24 er ikke at udvide mulighederne for aktindsigt, men at præcisere, således at vi sikrer, at den ikke bliver misbrugt. Det er det, der er kernen i det.

Altså, man taler om det i den her debat, som om der slet ikke er nogen begrænsninger med hensyn til at få aktindsigt. Det er der jo – det er der. Og det, der er pointen, er, at man med den nye § 24 og den ny offentlighedslov jo bl.a. har til hensigt at indstille sig på den udvikling, kan man sige, der har været i centralforvaltningen: at vi har en decentral centralforvaltning, om man vil, på mange områder. Det er bl.a. det, man tager op. Der er begrænsninger i mulighederne for aktindsigt i dag.

Når man lytter til Enhedslisten, kan man godt få den opfattelse, at der slet ikke skal være nogen begrænsninger. Det kan man også få, hvis man lytter til nogen af dem, der er en del af debatten. Det må man så selv tage ansvaret for. Men der er begrænsninger i dag, og de bliver udvidet, i takt med at bl.a. centraladministrationen jo er blevet moderniseret, er blevet forandret.

Så der kommer ikke med den aftale, der er lavet nu, en udvidelse af adgangen til aktindsigt. Det er det, der har været meningen med hele øvelsen, og det forstår jeg simpelt hen ikke at fru Pernille Skipper ikke har bidt mærke i, for så har hun ikke læst aviser det sidste stykke tid. Det er jo helt klart, at meningen er den samme.

Det nye er, at vi med den præcisering, der sker for det første i en ændret § 24 og for det andet i bemærkningerne til det lovforslag, som vi altså skal førstebehandle i næste uge, minimerer risikoen for misforståelser, så folk bliver behandlet ordentligt.

Kl. 14:31

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Pernille Skipper, til afrunding af debatten. Værsgo.

(Ordfører for forespørgerne)

Pernille Skipper (EL):

Tak. Nu skete der jo lige noget meget, meget interessant. Det var, at justitsministeren klart fik sagt, at regeringen intet indholdsmæssigt anderledes har gjort, end den tidligere regering gjorde. Det kan godt være, at justitsministeren siger, at det, der var hele humlen dengang, bare var, at der var nogle lidt løse formuleringer. Men i det citat, som jeg tror at vi alle sammen har læst rigtig mange gange, siger socialdemokratisk retsordfører, hr. Morten Bødskov dengang, at offentlighed ikke skader lovgivningsprocessen, og at § 24 savner enhver begrundelse. Så har vi jo så at gøre med en regering, som er vendt på en tallerken, lige så snart de kom ind på ministerposterne – den indrømmelse har vi så fået. Det her var irriterende, det var et dårligt forslag, da man sad i opposition, fordi det blev sværere at holde øje med magthaverne. Nu er det ikke længere et dårligt forslag, for nu sidder man selv på magten. Og så kan jeg måske medgive, at når det er præcis det samme forslag, og det er præmissen for den fremtidige debat, ja, så er der måske ikke brug for den høringsproces, fordi vi har at gøre med præcis det samme forslag.

Der har været ordførere heroppe, som har sagt, at det er almindelig praksis, at man ikke har sendt noget i en høring. Man kan sige, at det der med at efterabe den tidligere regering efterhånden begynder at være noget, som er lidt for almindelig praksis for regeringen. Vi har hørt, at Venstre og Konservative ikke vil modsætte sig, at vi sender det her i høring, men at Radikale åbenbart er dem, som står som den store bannerfører for, at vi ikke får noget kritisk input udefra. Og så har vi jo også hørt fra justitsministeren til sidst, at den er god nok: Indholdsmæssigt laver man intet om, man lukker ned for adgangen til aktindsigt i forhold til i dag. Der er rigeligt med begrænsninger i aktindsigten i forvejen, som justitsministeren også har påpeget, men det skal vel ikke være en undskyldning for at indføre endnu en.

Jeg vil til allersidst på vegne af indkalderne af forespørgslen i dag minde om, at vi har fremsat et forslag til vedtagelse. Det citerer direkte fra regeringsgrundlagets flotte ord om god regeringsførelse, om åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen, alle de fine, fine intentioner, som regeringen har skrevet ned i deres regeringsgrundlag. Og så står der til allersidst, efter de ord, at derfor opfordrer Folketinget regeringen til at sende det her meget principielle lovforslag i høring. Jeg ville ønske, at afstemningsreglerne var indrettet sådan, at vi fik en afstemning om det, for det er da mærkeligt, at regeringen så ville trykke på den røde knap til ord fra deres eget regeringsgrundlag og et ønske fra et mindretal i Folketinget om at få et lovforslag i høring, så de kritiske røster kan komme frem.

Det tror jeg var det, jeg ville sige til allersidst. Der er ikke nogen tvivl om, at vi vil gøre, hvad vi kan i udvalgsarbejdet og efter førstebehandlingen osv., for at forsøge at fremme debatten yderligere og få alle de kritiske bemærkninger så vel som de rosende ord, der skulle være, frem.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er så sluttet.

Afstemningen foregår i morgen kl. 10.00.

Vi holder en pause til kl. 15.00, hvor vi starter på spørgetiden. Mødet er udsat. (Kl. 14:36).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

Kl. 15:03

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål på dagsordenen er til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1086

1) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Bekymrer det ministeren, at personer, der angiveligt har relationer til bandemiljøet, har foretaget, hvad der minder om afpatruljering af boligområder, og i den forbindelse har kontrolleret forbipasserende og i flere tilfælde overfaldet disse personer?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Justitsministeren for besvarelse.

Kl. 15:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for ordet, formand. Vi skal selvfølgelig ikke finde os i det, hvis der er personer, og det gælder også personer med relation til bandemiljøet, som har foretaget, hvad der kan minde om afpatruljering i boligområder, for at forhindre, at almindelig færdsel kan finde sted, og som udviser intimiderende adfærd over for personer. Så hvis det finder sted, ikke blot bekymrer det, men forarger i høj grad også mig, og jeg håber, at det forarger os alle, når vi hører om den slags. Det hører selvfølgelig ingen steder hjemme i et retssamfund som vores. Vi må imidlertid konstatere og også forholde os til, at der under den aktuelle konflikt mellem visse kriminelle grupperinger i hovedstadsområdet er rapporteret om eksempler på, at personer, som må antages at have relationer til bandemiljøet, har antastet andre personer, der ikke er involveret i kriminalitet eller bandevirksomhed.

Københavns Politi har oplyst, at man samlet set kender til 10-15 episoder, som aktuelt er under efterforskning. Der har navnlig været tale om episoder, hvor nogle har meddelt, at de har observeret, men ikke været udsat for, at typisk unge mænd med et bandeudseende har kontrolleret, stoppet eller undersøgt andre tilsvarende typer. Det kan dog ikke afvises, at der i de pågældende situationer tillige har været tale om, at personer uden relation til bandemiljøet har været udsat for det samme. Den intimiderende adfærd har bl.a. bestået i, at man har passet folk op, at man har udspurgt forbipasserende om, hvilket ærinde de havde i det pågældende område, og også at man har kontrolleret adgangen til området. Derudover har de pågældende personer udvist, hvad man kan kalde ualmindelig truende adfærd og truende opførsel ved bl.a. at køre rundt og se ondt på andre, hvis man kan sige det sådan. Der har i enkelte tilfælde desværre også været tale om egentlige overfald.

Så det siger sådan set sig selv, at politiet ser på det her med meget, meget stor alvor, og det skal de også. Københavns Vestegns Politi, som vi her bl.a. taler konkret om, har givet udtryk for, at de under ingen omstændigheder vil acceptere den her form for intimiderende adfærd, og har i øvrigt opfordret borgerne i de områder, vi her taler om, altså i de berørte områder, til at anmelde enhver – enhver – hændelse i en sådan henseende. Så er man i øvrigt selvfølgelig fuldt opmærksom på, at hvis det finder sted, vil der under de konkrete omstændigheder være grundlag for at rejse en sigtelse for ulovlig tvang efter den paragraf i straffeloven, der hedder § 260.

Så jeg er helt enig med politiet i, at der skal sættes hårdt ind over for det her, og jeg er glad for at konstatere, at Københavns Politi på Vestegnen, som har været det sted, hvor man har hørt om det, også nu er i gang med at efterforske de 10-15 episoder.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:03

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg er da selvfølgelig glad for, at ministeren er bekymret, og så beskriver ministeren jo den situation, som jo sådan set er kendt af den store offentlighed, og som der er skrevet en hel del om.

Grunden til, at jeg har stillet spørgsmålet, er, at ministeren sådan set har været ganske fraværende med hensyn til at komme med en politisk reaktion på, hvad der foregår ude på Vestegnen. Jeg tror, det er en situation, der bekymrer ganske almindelige danskere ganske meget, og hvis ministeren deler den bekymring, kunne man godt have forestillet sig, at ministeren, da det her startede for nogle måneder siden, var gået ud og havde sagt, at man tog det her meget, meget alvorligt. Men det har ministeren ikke rigtig været ude at sige – ellers tror jeg i hvert fald ikke, at den store offentlighed, inklusive mig selv, har bidt mærke i det.

En forudsætning for, at vi her fra Christiansborg får fortalt de her kriminelle elementer, der foretager bandepatruljering, at det kan man ikke, at det accepterer vi ikke i det danske samfund, er jo, at vi engang imellem politisk giver vores mening til kende, og der er vi nogle, der savner justitsministeren i den pågældende sag.

Det er jo ganske alvorligt. En borger skrev i Køge Onsdag i mandags, at han havde været ude 10 km syd for Køge by ved 20-tiden og hente sin søn hos en kammerat, der bor i Ellemarken i Køge, og han blev så passet op af en ung mand, som var bandevagt, og som truede ham og sagde, at han ikke måtte holde der, at han skulle tage sin bil og køre videre. Den pågældende person har selvfølgelig meldt det til politiet, men han har også skrevet et læserbrev i Køge Onsdag, hvor han udtrykker bekymring for den her kedelige udvikling.

Derfor vil det være relevant at høre, hvorfor ministeren ikke på et tidligere tidspunkt har været ude at sige, at det også er en bekymring, man har i regeringen, men først nu, på baggrund af et spørgsmål her i salen, melder ud og siger: Ja, det er da også rigtigt, vi er lidt bekymrede for, hvad der foregår på Vestegnen.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Med al respekt for hr. Karsten Lauritzen's gennemlæsning af medierne, så vil hr. Karsten Lauritzen kunne se, at når det handler om indsatsen mod rocker- og bandemiljøet, er det bestemt ikke, fordi der har manglet udsagn, hvor der er blevet givet udtryk for bekymring, eller initiativer fra den nuværende regering.

Det er fint nok med polemik og andet, men man kan bare se på, hvad der rent faktisk er sat i værk, også under den nuværende regering: en styrket indsats i udsatte boligområder, som er en af de første store aftaler, som den nuværende regering har indgået – hvad handler den om? Den handler om at sætte eksplicit ind mod rocker-/bandemedlemmers tilstedeværelse, mod deres rekrutteringsbaser, så de altså ikke skal rekruttere unge fra de her boligområder. Vi styrker Task Force Øst og fortsætter arbejdet målrettet den organiserede kriminalitet i både rocker- og bandemiljøet. Der skabes øget tryk gennem massiv polititilstedeværelse, visitationszoner, koordination mellem Københavns Politi, Københavns Vestegns Politi og Task Force Øst. Man går selvfølgelig målrettet efter de steder, hvor der begås drabsforsøg og drab, man sætter ind over for selvbestaltede

vagtværn, man har forlænget perioden for visitationszonerne, og man arbejder i øvrigt med at holde unge væk fra bandemiljøet.

Alle de her initiativer er sat i værk, og de er alle mere eller mindre sat i gang fra dag et, da denne regering trådte til.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:06

Karsten Lauritzen (V):

Tilsyneladende er der ikke ret mange af initiativerne, der virker. Men spørgsmålet var sådan set et andet. Det næste spørgsmål, vi skal diskutere, handler om, hvad regeringen vil gøre. Den diskussion kan vi så tage til den tid.

Det, jeg godt vil spørge justitsministeren om, er, om ministeren er enig i, at vi ser en ny udvikling, vi ser en ny situation. Jeg tror, der er masser af borgere derude, der er bekymrede for, hvad der foregår på Vestegnen. Det er relativt nyt, at bander patruljerer. Den bande-krig, som bl.a. gør sig gældende blandt nogle indvandrerbander, har vi ikke tidligere set på den her måde. Hvis man bare følger med i, hvad Københavns Vestegns Politi udsender af pressemeddelelser, vil man kunne se, at i går og i forgårs var der skudepisoder, til hvilke man efterlyser vidner. Hvis man ser lidt på beskrivelsen af det, ser man, at det er noget, der slet ikke hører til i Danmark.

Man kunne bare godt forestille sig, at justitsministeren havde en lidt større bekymring end den, han giver udtryk for her, hvor han blot siger, at det må politiet håndtere. Derfor vil jeg godt spørge ministeren igen, om ministeren mener, at der er tale om en særlig ny udvikling, som kræver særlig opmærksomhed fra politisk hold, eller om det bare er, som det altid har været med lidt ballade på Vestegnen?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes sådan set ikke, der er nogen grund til at kritisere politiets indsats eller forsøge at skabe polemik over det her. Der kan ikke være to synspunkter om, hvorvidt det her er en alvorlig situation, og den bliver taget meget alvorligt. Det gøres hver eneste dag. Københavns Vestegns Politi, Københavns Politi og Task Force Øst, som den hedder, og som ligger i Karlslunde, koordinerer indsatsen meget målrettet. Der er oprettet visitationszoner, der bliver som følge af det konfiskeret våben, der er sat massivt ind med politimæssig tilstedeværelse.

Jeg forstår ikke rigtig, at det kommer som en overraskelse for hr. Karsten Lauritzen, for i den aftale, vi sammen har lavet om politiet, er der lige nøjagtig fokus på udsatte boligområder, hvorfra vi ved at meget af det her udspringer.

Så virkeligheden er den, at indsatsen aldrig nogen sinde har været prioriteret så højt, som den er nu. Det er der en god grund til, nemlig at de her typer fortjener én ting, og det er grovfilen, og det får de med en massiv politimæssig tilstedeværelse. Er det nyt, det vi ser? Det er i hvert fald på et niveau, som betyder, at der skal sættes nye initiativer i værk, og de er sat i værk, og presset på miljøet bliver fastholdt. Der sidder over 300 rocker- og bandemedlemmer i vores fængsler hele tiden nu, og det skyldes især den meget målrettede indsats, som politiet laver.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo rigtigt nok, at i den aftale om politiets økonomiske ramme for en 4-årig periode, der er lavet, og som også Venstre er en del af, har man fokus på de udsatte boligområder. Der står så også i aftalen, at man bygger videre på den tidligere regerings og tidligere forligskreds' initiativer, så det er jo fint.

Men det, der var pointen med spørgsmålet, var sådan set ikke at lave polemik. En ting er, hvad politiet gør, men vi har også politisk et ansvar for den samfundsudvikling, og der er vi nogle, heriblandt nogle i Venstre, der er lidt bekymrede for, hvad der foregår, når nu bandekrigen rykker ind på skoler, når bandekrigen udvikler sig sådan, at man på Vestegnen har ikke blot en, ikke blot to, men altså massevis af episoder, hvor bander reelt patruljerer og skræmmer ganske almindelige danskere.

Der kunne man bare godt ønske sig en klar politisk udmelding fra justitsministeren. Jeg er ked af at sige, vil jeg sige til justitsministeren, at det synes jeg ikke rigtig vi har set. Det var sådan set formålet med spørgsmålet at få ministeren til at anerkende, at der er en helt særlig samfundsudvikling i gang, nogle helt særlige problemer, og måske skulle vi også tage en politisk dialog om, hvordan vi kan løse dem i fællesskab i stedet for blot at overlade det hele til politiet.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er i særlig grad politiets opgave med de ressourcer og de muligheder, vi har givet dem, at dæmme op for det her. Men vi skal også huske på, at der skal mange andre til for at hjælpe med eksempelvis at holde unge væk fra de her miljøer.

Hvad er det, vi gør, og hvad er det for et nyt niveau, det er blevet løftet til nu? Det er et niveau, hvor man eksempelvis går målrettet efter de bagmænd, som vi ved står bag det her. Det er målrettet direkte ind i de boligområder, hvor de er, for at få dem væk, således at de ikke bruger deres boligområder som rekrutteringsbaser. Hvorfor er det vigtigt? Det er vigtigt, fordi vi skal sikre, at unge ikke kommer i klørne på de her typer. Hvorfor? Fordi vi ved, at de udnytter og ydmyger de unge. Derfor skal vi have fat i bagmændene og holde de unge væk fra miljøet. Hvordan gør vi det? Det sker ved en hel perlerække af initiativer, som er nødvendige, fordi det her er alvorligt, og fordi det bliver taget alvorligt af både politiet, men jeg skulle hilse at sige også af de boligområder, hvor det foregår. Frivillige organisationer er på gaden, og en hel perlerække af initiativer er også her sat i værk. Kommuner, frivillige organisationer, boligorganisationer og politi samarbejder dag og nat i boligområderne for at få dem løftet, således at vi kan få banderne ud af boligområderne. Alt det her er sat i værk og betyder, at indsatsen er blevet og bliver taget alvorligt og er løftet til et nyt niveau.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var så slutningen på første spørgsmål til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:12

Spm. nr. S 1087

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvorledes vil ministeren forhindre, at kriminelle afpatruljerer boligområder, kontrollerer forbipasserende eller ligefrem overfalder disse, hvilket der er set flere eksempler på inden for den seneste tid?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil starte med at henvise til min besvarelse af det spørgsmål, vi lige har været igennem nu. Herudover er det vigtigt for mig at understrege, at bekæmpelsen af rocker- og bandekriminaliteten, som jeg også har sagt under det tidligere spørgsmål, fra dag et har været en toprioritet i og for regeringen. I den nye flerårsaftale, som vi har lavet sammen for snart 1½ år siden, stod der jo bl.a. både pæne ord og pæne intentioner, og det er nu ført ud i livet. Flerårsaftalen er en klar styrkelse af indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet. Det har bl.a. betydet, at der i 2012 kontinuerligt har været et meget stort antal rocker- og bandemedlemmer bag lås og slå enten som varetægtsarrestanter eller som afsonere. Det må jeg sige at jeg er meget tilfreds med. Det viser, at der er en udfordring. Det viser, at der er et problem, som skal tages meget alvorligt, og resultatet er altså det her.

Når det er sagt, må jeg også sige, at det også er tydeligt for enhver, at der er en anspændt situation i øjeblikket, navnlig i hovedstadsområdet, hvor kriminelle bander er i konflikt med hinanden. Det har først og fremmest givet sig udslag i indbyrdes konfrontationer, men som jeg også har været inde på i min besvarelse af det foregående spørgsmål, er der også rapporteret om chikanerier af helt almindelige mennesker, som færdes i områder, hvor banderne har deres gang. Og det er fuldstændig klart og skal være helt klart, at det er totalt uacceptabelt, at man intimiderer almindelige mennesker, så de ikke kan få lov til at færdes frit, og at banderne så at sige er kilde til angst, utryghed og frustration eksempelvis i udsatte boligområder.

Derfor er det også vigtigt for mig at forsikre om, at politiet i de berørte boligområder arbejder meget målrettet og meget intenst for at få normaliseret situationen. Der efterforskes massivt mod banderne og deres kriminalitet, herunder ikke mindst i forbindelse med de skudepisoder, skuddrab eller drabsforsøg, der har fundet sted. I forbindelse med det er der eksempelvis foretaget varetægtsfængsling af flere kendte bandemedlemmer. Efterforskningen foregår, som jeg sagde under det tidligere spørgsmål, i et tæt samarbejde med de berørte kredse, herunder særlig Københavns Vestegns Politi og Københavns Politi, med bistand fra bandetaskforcen, som vi også kalder den, som hedder Task Force Øst, og som ligger syd for København i Karlslunde.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:14

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for at gentage besvarelsen. Jeg kan forstå, at det, ministeren mener, er, at man har sat nogle initiativer i søen, og så skal de have lov til at virke, og så forsvinder problemet eller bliver mindre. Jeg er bare ked af at sige, vil jeg sige til ministeren, at justitsministeren nu har været justitsminister i snart 1½ år, og udviklingen går desværre i den fuldstændig forkerte retning. Det er nyt, det vi ser på Vestegnen, og det er meget, meget bekymrende. Jeg må sige, at jeg var lidt skuffet over besvarelsen af det tidligere spørgsmål. Ministeren sagde, at han selvfølgelig er bekymret, men det ordner politiet. Der er sat en masse ting i søen, og det skal nok virke. Der er ikke ret meget, der tyder på, at det virker. Vi ser en massiv vækst i antallet af folk, der er tilknyttet bandemiljøet. Det har vi set de sene-

ste par år, og jeg tror også, at tallene for 2012 vil vise det. Vi ser en eskalering af volden, vi ser bandepatruljering på Vestegnen.

Det bringer mig frem til det politiske spørgsmål: Gør vi nok politisk? Skulle vi se på, om vi kunne gøre noget bedre? Skulle vi se på, om man kunne ændre lovgivningen? Kunne vi give politiet flere ressourcer? Kunne vi allokere flere ressourcer til at bekæmpe det her og sætte ind mod tendenserne, der ligger bag den her bandepatruljeringsskriminalitetstankegang? Der er det bare lidt sørgeligt at opleve, at justitsministeren siger, at vi ikke skal gøre andet end det, vi allerede gør. Det er fint, og det virker.

Derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, om ministeren har nogen planer om at gøre andet end det, regeringen har lanceret med det forlig, der blev indgået for snart 1½ år siden om politiet og politiets økonomi. Vil justitsministeren fortsat henvise til, at det bare er Københavns Vestegns Politi og de omkringliggende politikredse, der skal håndtere det her, og at der er ikke behov for at gøre andet fra lovgivers side end at læne sig tilbage og sige, at det må politiet håndtere?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Der er sat en hel række initiativer i gang. Vi følger løbende udviklingen, og det er klart, at de ressourcer, som kan og skal prioriteres på det her område, selvfølgelig bliver prioriteret på området.

Der er en styrket indsats mod bandemedlemmerne i udsatte boligområder. Den taskforce, vi har talt om et par gange nu, og som ligger syd for København, og som altså koordinerer indsatsen her på Sjælland, den såkaldte Task Force Øst, styrker efterforskningen af organiseret kriminalitet. Vi har i øvrigt også oprettet en i Vestdanmark for nylig. Der er massiv politimæssig tilstedeværelse med hensyn til at skærpe patruljeringen og den politimæssige overvågning af de her områder, hvor der kan være problemer. Politiet kommunikerer i øvrigt ganske offensivt om situationen, får så at sige borgerne med i aktiv modstand og opfordrer til at sige fra over for banderne der, hvor de huserer. Man efterforsker selvfølgelig både drab og drabsforsøg og har som sagt i den forbindelse varetægtsfængslet flere kendte bandemedlemmer. Man gør en stærk indsats mod de her såkaldte selvbestaltede vagtværn og kører altså eksempelvis flere sager nu. Man har forlænget perioden for visitationszonerne, og man gør også sammen med boligorganisationer og kommuner selvfølgelig en stærk indsats for at holde unge væk fra de her miljøer. Det er det, der skal til, for det er den vej, der er vigtig for at presse banderne mest muligt.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:18

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg synes, at Københavns Vestegns Politi gør det ganske udmærket, og politiet har jeg sådan set ikke noget at udsætte på. Men det, spørgsmålet gik på, var, om justitsministeren, om regeringen vil gøre noget yderligere, eller man blot vil læne sig tilbage og sige, at vi har vedtaget nogle initiativer for 1½ år siden, det løser problemerne.

Derfor vil jeg godt spørge igen. Nu vælger jeg ikke at bruge al min taletid, så ministeren, som har lidt problemer med at holde sig inden for det minut, der er afsat, må gerne få noget af min tid. Jeg vil gerne spørge ministeren, og svaret kan være ganske kort, om mini-

steren har planer om eller mener, der er behov for et yderligere initiativ end det, der allerede er fastlagt i forligskredsen bag politiforliget for 1½ år siden.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har al ære og respekt for Venstres deltagelse i forliget, men det er jo ikke kun politiforliget og de initiativer, som ligger der, som danner rammen om, hvad der sker af indsats på bandemiljøområdet i øjeblikket. Altså, eksempelvis har visitationszoner intet med flerårssaftalen for politiet at gøre. Den generelle indsats, der er rettet mod bandemiljøet, ligger jo også ved siden af det. Der er et helt klaviatur af initiativer i gang. Den politimæssige tilstedeværelse og politimæssige opmærksomhed på det her har ikke været større, end den er nu. Presset på miljøet er intenst, og det betyder, at det giver resultater.

Er det så noget nyt, det vi ser nu? Man kan sige, at det nye er, at vi, siden vi havde de store rockerkrige i 1990'erne, hvor vi havde to bander så at sige, Hells Angels og Bandidos, har fået supportergrupper. Vi har nu fået en række andre bander rundt omkring, og en del af dem er præget af unge med indvandrerbaggrund. Det er det, der er sket de senere år, og det er det, der gør, at politiet selvfølgelig har skærpet indsatsen mod det og hele tiden kigger på, om de værktøjer, vi har, er gode nok, forfinede nok. Vi følger selvfølgelig hele tiden udviklingen, det er klart.

Lige nu er virkeligheden, at niveauet for indsatsen aldrig nogensinde før har været så højt, som det er nu, og vi kan se, når vi ser på, hvor mange af dem der rent faktisk sidder i vores fængsler, at der sidder omkring 300 personer. Man kan så ærgre sig over, at Venstre ikke vil være med til at udbygge vores fængselsvæsen ved at bygge en ny særlig afdeling til lige nøjagtig de her typer, men Venstre må selv svare på, hvorfor man ikke vil være med til det.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:20

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo fint, at ministeren bruger mere taletid end den, der er afsat, og så stiller spørgsmål til oppositionen. Det skal jeg undlade at svare på. Jeg kunne godt tilbyde ministeren at bytte plads ved lejlighed, hvis det skulle være. Hvis ministeren er bedre tjent med at stå herovre på oppositionens side, er jeg sikker på, at det kan arrangeres.

Jeg skal forstå justitsministerens svar sådan, at man ikke har nogle yderligere initiativer under overvejelse. Man er tilfreds med den indsats, politiet laver. Man vil ikke allokere flere ressourcer. Man vil kort sagt fra regeringens og lovgivers side intet gøre. Man regner med, at den eskalering og den udvikling, som bandepatroljering på Vestegnen er udtryk for, og som vi har set udvikle sig et stykke tid og nok vil udvikle sig yderligere, ikke giver anledning til, at man overvejer nogen som helst nye ressourcemæssige eller lovgivningsmæssige tiltag. Er det sådan, man skal forstå justitsministerens svar?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Spørgeren skal forstå mit svar sådan, at udviklingen bliver fulgt endog meget tæt. Politiets indsats på området har aldrig nogen sinde

været højere prioriteret, end den er på nuværende tidspunkt. Presset på miljøet er intenst. Det sker meget, meget målrettet. Det er målrettet bagmændene fra miljøet. Man går efter det, det handler om så at sige, altså kriminaliteten. Det er narkomarkedet, som det også handler om. Det er det, man forsøger at gå målrettet efter.

Resultaterne viser sig jo også. Vi kan se, at der sidder op mod 300 bandemedlemmer i vores fængsler lige i øjeblikket. Det vil der temmelig sikkert blive ved med at gøre noget tid fremover.

Hvorfor? Fordi vi ved, at her er der et miljø, som vi har meget, meget store problemer med, og der er kun et svar, det er grovfilen, det er massivt pres på miljøet. Så må Kriminalforsorgen med de midler, vi giver dem, og de muligheder, vi giver dem, forsøge at hjælpe os i den samlede indsats. Det gør de fremragende.

Jeg kunne godt have ønsket, at vi havde lavet en rigtig bred aftale, som Venstre også var med i, det er fair nok. Men den politimæssige indsats er løftet til et nyt niveau. Resultaterne er der. Flere og flere bliver fængslet, fordi vi skal have dem væk fra de unge, vi skal ikke have en situation, hvor de har kløerne i unge. Unge skal væk fra de her hårde bandemedlemmer.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så slutter spørgsmålet, og dermed slutter også spørgsmålene til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 1131

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Mener ministeren, at akutjobpakken har været en succes og fået den virkning, som regeringen havde stillet i udsigt, når målet med 12.500 opslåede akutjob er nået?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Beskæftigelsesministeren starter med at svare.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi, når vi diskuterer bekæmpelse af langtidsløshed og indsatsen for også vores udfaldstruede dagpengemodtagere, ser tingene i en sammenhæng. Vi har fra regeringens side valgt at lave en mere nænsom indfasning af dagpengereformen end det, Dansk Folkeparti og den tidligere regering lagde op til. Vi har valgt at indføre en mulighed for at kunne gå i gang med uddannelse på uddannelsesydselse for mennesker, der står over for, at deres dagpenget er ophørt. Og så har vi lavet en række tiltag bl.a. med et styrket samarbejde mellem jobcentre og a-kasser og også akutjobordningen. Jeg tror, det er vigtigt at se tingene i deres helhed.

Når der fra hr. Bent Bøgsteds side bliver spurgt, som der bliver gjort i dag, så vil jeg sige: Ja, jeg synes, det er positivt, at der er opslået så mange akutjob, som der er. Der tikker stadig flere ind. Og ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, så kan det for den enkelte langtidsløshedige, der får et arbejde via den her ordning, gøre en rigtig stor forskel i vedkommendes liv.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:24

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det, der fik mig til at spørge, er jo, at der nu er kommet en melding om, at tallet på 12.500 er nået. Vi kan se listen over de opslåede akutjob, og det har vi set før i Folketingssalen. Vi har set, at de akutjob, der er opslået, er til folk, der er meget højtuddannede, og vi kan se, at sygeplejerskerne ligger helt i top med rigtig mange opslag, selv om der kun er nogle ganske få ledige sygeplejersker, der står til at falde ud af dagpengesystemet. Syv ud af ti opslåede akutjob, 70 pct., er møntet på folk med en mellemlang eller vidergående uddannelse.

Er det så alligevel ikke lidt trist for beskæftigelsesministeren, for vi ved, at den målgruppe, det her egentlig var møntet på, jo er dem, der er dårligt uddannet, dem, der skulle tage de ufaglærte job? Det var især 3F's medlemmer, for de udgør en stor del af dem, der er udfaldstruede. Er det så ikke lidt sørgeligt at se, at der ikke er flere akutjob, der er opslået, som lige nøjagtig den gruppe kan bestride? For det er meget godt, at der også er opslået akutjob til de få langtidsledige, der har en høj uddannelse, men vi står jo tilbage med et problem. Succesen med 12.500 akutjob er måske nok nået, men alligevel har vi en stor del, der ikke har mulighed for at søge et akutjob. Er det ikke sådan lidt trist at måtte erkende, at man på den ene side har fået succes med, at der er 12.500 akutjob, som er opslået, mens det på den anden side måske er de forkerte akutjob, der er blevet opslået?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det, jeg synes er trist, er, at vi fortsat befinder os i en økonomisk krise, og at der er mennesker, der har mistet deres arbejde og er blevet arbejdsløse. Jeg synes også som socialdemokrat, det er trist, at der er valgt en indfasning af dagpengereformen, som rammer nogle mennesker rigtig hårdt. Det er jo et ansvar, som Dansk Folkeparti må tage på sig. Den opgave, jeg er blevet bedt om at løse som beskæftigelsesminister i en ny regering, er jo at afbøde nogle af de negative konsekvenser af dagpengereformen. Der har vi gjort os umage for at finde forskellige veje til at hjælpe de mennesker, der står i en svær situation. Men det ændrer jo ikke på, at det vigtigste, når man er ramt af ledighed, hvad enten man kun er det kortvarigt eller langvarigt, er, at man kommer i arbejde. Og der vil akutjobordningen for nogle betyde, at der kommer jobåbninger og dermed en mulighed for at ansøge, som der ikke har været tidligere. Men det er klart, at akutjobordningen ikke kan løse alle de udfordringer, vi står over for. Det er bl.a. derfor, at vi jo altså også nu sætter fokus på at få skabt nogle flere arbejdspladser.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:27

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo meget godt, at ministeren giver Dansk Folkeparti ansvaret for at have forkortet dagpengeperioden. Det er rigtigt, at vi forkortede dagpengeperioden, men det var også ministeren og dermed regeringen, der sagde nej til Dansk Folkepartis tilbud om at forlænge dagpengeperioden med yderligere ½ år – det skal vi også lige have med i det her spil – i stedet for at komme med en pakke om uddannelse og kontanthjælp. Men lad det nu ligge.

Det, det drejer sig om, er følgende: Vil ministeren i det hele taget fremover stadig væk arbejde på at få virksomheder, både offentlige og private, overbevist om, at de måske skal sortere lidt i de opslag, de vil sætte på som akutjob, altså at det skal være mere målrettet mod dem, der virkelig har brug for jobbene? Bare for at opnå de tal på 12.500 slår man revl og krat op, og hvad det er. Er det ikke sådan lidt en forkert indstilling: Vi skal nå de 12.500 og så skidt med, hvilken type job der er?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne slå fast, at jeg ikke på noget som helst tidspunkt hverken i skrift eller tale har udtrykt, at det er ligegyldigt, hvilke job der bliver opslået. Jeg har fra starten opfordret arbejdsgiverne til at sikre, at de akutjob, der opslås, kan matches med mennesker, der er i målgruppen af langtidsledige. Gruppen af langtidsledige er en meget bredt sammensat gruppe. Det er rigtigt, at der er mange mennesker, der desværre er ufaglærte. Der er en del, der er faglærte, også med forældet uddannelse. Og så er der også akademikere, både nyuddannede og akademikere med en uddannelse, der ligger år tilbage. Min opfordring skal være den samme, som den har været hele tiden. Arbejdsgiverne har lavet en aftale – de offentlige og private arbejdsgivere imellem – og den forventer vi at alle lever op til. Det går sådan set derudad. Og selvfølgelig har man som arbejdsgiver et ansvar for at sikre, at de job, der opslås, også matches af nogle af dem, der er i målgruppen.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:29

Bent Bøgsted (DF):

Vi kan jo se, at der rundtomkring er forskellige opfattelser at, hvordan man tackler den situation med akutjob. Nogle steder i jobcentrene rundtomkring er man sådan set lidt ligeglad og siger, at det er den bedst egnede, der skal have jobbet. Og det er også det, der normalt er udgangspunktet. Så ser man, at de i Københavns Kommune vil prioritere dem, der virkelig er udfaldstruede, for de skal have fortrinsret til job. Det er vel i kommunens regi, for man kan jo ikke gøre det på det private arbejdsmarked. Men alligevel kommer man i en situation, hvor dem, der virkelig er udfaldstruede, kan se, at der er slået masser af akutjob op, men at det jo ikke er de job, de har muligheder for at søge og kunne få.

Så er spørgsmålet stadig væk, om ministeren vil gøre en ekstra indsats for at få både kommuner, regioner og også private til at se lidt mere i gemmerne efter, om der er mulighed for at finde nogle flere akutjob frem, der ikke kræver den lange uddannelse.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men det er jo bare at komme i gang, og sådan har det været hele vejen igennem. Altså, de jobåbninger, der er i Danmark, og som kan bestrides af mennesker, der er langtidsledige, bør komme frem i lyset. Og det er noget af det, der er lykkedes godt med den her ordning, altså at få jobbene ind på Jobnet, så de bliver tilgængelige for de mennesker, der har behov for at søge job. Man må aldrig glemme

den sunde fornuft, heller ikke når det handler om at bekæmpe langtidsledighed, hvad enten man er privat eller offentlig arbejdsgiver. Så hvis man har job, der også kan bestrides af ufaglært arbejdskraft, når vi nu har en del langtidsledige, der er ufaglærte, så er min opfordring selvfølgelig: Opret jobbene, få kaldt folk ind til samtale og se, om ikke der er langtidsledige, der skal have muligheden for at komme i arbejde.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 1132

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Har de opslåede akutjob efter ministerens opfattelse gavnede de dagpengemodtagere, der stod til at miste retten til dagpenge?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det bliver jo lidt en fortsættelse af den diskussion, vi netop har haft. For de langtidsledige, der via akutjobordningen enten kommer til samtale og efterfølgende bliver ansat, eller som kommer til samtale og dermed kommer ind i loopet for de job, der er opstået, mener jeg, at det her er en god ordning. Den kan ikke ses isoleret fra de øvrige indsatser, men for de mennesker, hvor den giver adgang til samtale og forhåbentlig efterfølgende ansættelse, er den her ordning selvfølgelig god.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:31

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo så også meget godt, men man kan så se, at hovedparten af de job, der bliver opslået som akutjob, bliver besat af folk, der er i beskæftigelse i forvejen. Der er ikke så mange af dem, der har behov for det, der får mulighed for at få et job. De fleste af de ansættelser, der sker, er netop ansættelse af folk, der i forvejen har et job, men som godt kunne tænke sig et andet.

Det var ikke det, vi havde forstået på statsministeren, da det blev fremlagt, at der skulle findes 12.500 akutjob. Det blev endda solgt som nye job. Alligevel ser vi, at de akutjob, der kommer, godt nok bliver opslået som akutjob, men at det jo ikke er sådan, at man kan sige, at der er stor trængsel, for at de langtidsledige kan få lov til at gøre brug af de her akutjob og få en ansættelse. Derfor er vi jo derhenne, hvor vi må sige, at succesraten for, om man har opnået det, man ville, ikke skal måles i, om der er opslået 12.500 job, men snarere måles ved at se på, hvor mange af de langtidsledige der har fået et af de job.

Jeg tror så ikke lige selv på, at ministeren p.t. har noget overblik over, hvor mange af de langtidsledige, som stod til at miste dagpengene, der på nuværende tidspunkt har fået ansættelse, men jeg vil da bede ministeren om at følge op på det og gøre rede for det på et tidspunkt, når der er et overblik over, hvor mange af dem, der virkelig har behov for det, der har fået et af de her akutjob, og gøre rede for, hvor mange af jobbene der er blevet besat af folk, der i forvejen hav-

de job, og som altså ikke var langtidsledige. Det er nok snarere det, succesraten skal måles på.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det kan jeg give et tilsagn om. Det er klart, at når vi begynder at udbetale bonus for, at det er mennesker i målgruppen, der er blevet ansat i et akutjob, har vi også overblik over, hvor mange mennesker der har opnået ansættelse på den her måde. Så det er et tilsagn.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:33

Bent Bøgsted (DF):

Det lyder jo godt, for hvis det er sådan, at det viser sig, at der er mange af de udfaldstruede, der har fået de her akutjob – altså dem, der virkelig havde behov for det – skal jeg være den første til at sige til ministeren, at det her var godt.

Men vi har svært ved at se det, når vi ser på stillingsbetegnelserne, og når vi hører de meldinger, der kommer fra fagforeningerne, om, at det ikke er deres folk, der får gavn af akutjobpakken, tværtimod er der rigtig mange, der allerede har mistet deres dagpenge, og som skulle have haft et akutjob, men de rigtige job var der simpelt hen ikke. Og når man ser på den liste, som Ugebrevet A4 har lavet, var der under de job, der ikke rigtig kræver en uddannelse, opslået et job som lagerarbejder, et som vinduespudder, fem stilladsarbejderjob, 18 stillinger som køkkenassistent osv. Her ville det jo være rart, hvis man så kunne sige, at succesen skulle måles i, at i hvert fald halvdelen af de 12.500 job var blevet besat af dem, der virkelig havde behov for det.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er opslået en del ufaglærte job. Jeg vil gerne opfordre arbejdsgiverne til at oprette endnu flere, hvis det overhovedet kan lade sig gøre. Og så kan man sige, at det, den her aftale kan, er at skabe nogle rammer for og en forpligtelse for arbejdsgiverne til at opslå akutjob og i det omfang, de vil det, også ansætte folk. Men jeg eller vi kan ikke tvinge nogen til at ansætte folk i bestemte stillinger, ligesom jeg og vi i øvrigt ikke kan tvinge folk i målgruppen til at søge jobbene.

Vi har jo eksempler, der peger i forskellige retninger. Vi har eksempler på arbejdsgivere, der har opslået akutjob, der ikke er blevet søgt af ret mange i målgruppen af langtidsledige, så har vi eksempler på langtidsledige, der har søgt mange forskellige job, og der er eksempler på job, der kun kan bestrides af nogle i målgruppen. Så tingene er ofte mere nuancerede, end de ser ud.

Vi kan skabe rammerne, og det har vi gjort med aftalen, men vi kan ikke tvinge arbejdsgiverne til at ansætte folk, og vi kan heller ikke tvinge vores langtidsledige til at søge de stillinger, der faktisk er.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:36

Kl. 15:38

Bent Bøgsted (DF):

Noget af det, man kan se af de tal, er også, at der kræves højere uddannelser. Der vil det også på et tidspunkt være rart at vide, hvor mange der er tilbage, som ikke er blevet besat, for det kan have noget at gøre med den indsats, vi skal gøre for at få uddannet folk til at besætte de job, hvis nu jobbene er der og eksisterer. Det er det, man også skal se på, når det gælder job med højere uddannelser.

Med hensyn til de job, der kræver en lavere uddannelse, er der det problem, at der er flere og flere af dem, der forsvinder. Jeg ved også godt, at ministeren også kigger på, hvilke krav der skal stilles til de ledige, og også på det, at de skal tage de job, de bliver tilbudt. Men et af resultaterne her kunne jo være, at man skulle ind og se på lige nøjagtig de her grupper og gøre en lidt mere håndholdt indsats og levere jobbet til den ledige, der er udfaldstruet, og sige: Her er et job, som vi ved at du kan bestride, værsgo. Det er til det her med, at ministeren siger, at der måske er mange, der ikke søger et job. Det er måske her, at vi skal ind og kigge lidt mere konkret og direkte på det og henvise et job til dem, der har behov for det.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren for en afsluttende bemærkning.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo en helt relevant diskussion, for man kan sige, at hele indsatsen omkring de udfaldstruede dagpengemodtagere jo har afsløret nogle problemer i vores beskæftigelsespolitik. Det er derfor, at vi har sat et udredningsarbejde af den samlede beskæftigelsespolitik i gang.

Det, der jo er et af vores problemer, er, at mange af de borgere, der står over for, at deres dagpenget er ophørt, har været på offentlig forsørgelse i ikke kun 2 år, men i flere år. En del er også gået ind og ud af forskellige ydelser, og mange mennesker melder tilbage, at de ikke synes, at de ikke er blevet tilbudt den indsats, der har været den rigtige og den nødvendige for dem.

Så den fremadrettede diskussion er: Hvordan satser vi på uddannelse og sikrer kompetence til dem, der har behov for det? Hvordan sikrer vi et bedre match mellem virksomheder og den enkelte ledige? Hvordan sikrer vi, at der søges bredt om de job, der er, men at vi også klæder vores ledige på til faktisk at kunne bestride fremtidens job? Den store diskussion er aldeles relevant, og det er det arbejde, vi går i gang med nu.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til fødevareministeren af hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti. Og jeg skal gøre opmærksom på, at medspørgeren, hr. Jørn Dohrmann, fra Dansk Folkeparti er blevet forhindret. Der er kun en spørger.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 1133

5) Til fødevareministeren af:

René Christensen (DF) (medspørger: Jørn Dohrmann (DF)):

Når ministeren den 12. februar 2013 i en pressemeddelelse om hestekødsskandalen udtaler, at »Alt tyder heldigvis på, at de her fuskevarer ikke har været i danske supermarkeder«, hvor har ministeren så de oplysninger fra, der gør, at hun kan udtale sig så skræmmende?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fødevareministeren starter.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

(*Mikrofonen gør knuder*). Så, nu virker teknikken også – nej, det gør den ikke, jo, nu gør den. Det er ligesom den der med nu virker den, nu virker den ikke. Nu er der hul igennem.

Jeg er glad for, at jeg får lejlighed til at tale om den her alvorlige sag. Den fødevareskandale, der har rullet hen over Europa, med hestekød, der er blandet i oksekød, er meget, meget alvorlig. Ingen kan være i tvivl om, at jeg har taget den her sag alvorligt. Jeg har reageret hurtigt – også hurtigere, end man gjorde i EU, selv om EU efter min overbevisning har handlet med rekordfart i denne sag. Jeg har taget konkrete tiltag for at beskytte forbrugerne.

Jeg bliver i dag spurgt til et citat i en pressemeddelelse fra den 12. februar, og jeg vil sådan set sige, at det var korrekt, det var korrekt på daværende tidspunkt. Vi havde den 12. februar ingen dokumentation for, at der skulle være varer, der var sendt til det danske marked. Og allerede også samme dag kl. 16.21 udtalte jeg til Ritzau, at der rent faktisk jo var en risiko for, at der var havnet varer i Danmark med hestekød i, og at vi naturligvis skulle have styr på det. Men først dagen efter, den 13. februar, modtog Fødevarestyrelsen oplysningerne fra Rapid Alert-systemet i Europa, som fastslog, at varerne efter al sandsynlighed var forhandlet på det danske marked.

Så når jeg den 12. februar sagde »alt tyder på«, er det altså efter min opfattelse ikke sådan, som der bliver skrevet i spørgsmålet, at jeg udtaler mig skræmmende. »Tyder« er ikke særlig skræmmende. Jeg mener også, at det må være tydeligt for enhver, at der her er tale om en sag, der udvikler sig time for time, og hvor der kommer rigtig mange informationer.

Jeg reagerer på informationerne på baggrund af en samlet faglig vurdering, naturligvis, fra Fødevarestyrelsen. Det er min opgave som fødevareminister ikke bare at følge sådan en sag og handle i sådan en sag, men også løbende at holde befolkningen orienteret om en vigtig sag som denne fødevareskandale. Derfor har jeg også løbende udtalt mig på baggrund af den viden, jeg har haft på det pågældende tidspunkt.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:40

René Christensen (DF):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det her er en vigtig sag, for det her handler ikke bare om, at der er blevet blandet noget hestekød i. Det handler også om spørgsmålet: Når man kan blande hestekød i, hvad kan man så ellers blande i? Og når det her hestekød først er blevet svindlet i, hvad er det så for noget hestekød? Er det slagtet under ordentlige forhold? Er det hestekød, vi kan være sikre på der ikke er medicinrester i? Derfor er vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti glade for, at ministeren har været aktiv. Vi er også glade for, at Fødevarestyrelsen har været aktiv.

Men når jeg spørger ind lige til det her, er det, fordi det kommer sådan lidt bag på mig, at ministeren kommer med den udtalelse, for vi fødevareordførere i Folketinget har også fået et meget fint efterfølgende internt notat – og tak for det – og der står jo meget tydeligt, at Fødevarestyrelsen siden januar har sat de røde lamper til blinke og har sagt: Hvad er det, der sker her i Europa, og hvordan ser det ud i forhold til Danmark?

Allerede den 7. februar begynder der jo at ske noget også her i Danmark. Der er i hvert fald nogle butikker, der begynder at tage nogle produkter ned af hyldeerne, og derved har vi jo skærpet opmærksomheden også i Danmark, og ministeren har også fået skærpet opmærksomheden, og det er sådan, det skal være.

Det, der undrer mig, er, at ministeren så går ud tirsdag den 12. februar sidst på dagen og skriver:

»Danske forbrugere skal kunne stole på, at varer indeholder det, der står på pakken.«

Det er jeg meget enig med ministeren i: Det skal vi kunne stole på. I samme meddelelse skriver hun videre:

»Alt tyder heldigvis på, at de her fuskevarer ikke har været i danske supermarkeder [...]«

Det kommer altså så sent i forløbet. Vi har haft de røde lamper tændt i det interne system, som ministeren sikkert er meget bedre bekendt med, end jeg er – det håber jeg i hvert fald at ministeren er – fra januar måned. Ministeren siger så tirsdag den 12. februar, at det nok ikke er her i Danmark. Men samme dag kl. 17.50 får Fødevarestyrelsen faktisk en henvendelse, hvori man nævner Danmark som et land, hvor det er muligt at de her produkter kan findes, og så kender vi jo resten af historien. Dagen efter er man ude at sige, at man nu også har fundet de her produkter i Danmark.

Derfor ærgrer det mig lidt, at ministeren har været ude at sige til befolkningen, at vi ikke behøver at være så urolige, for det er nok ikke her i Danmark – og så var det her alligevel samme dag.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:43

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må nok sige, at jeg synes, at det her er noget ordkløveri. Den pressemeddelelse, som hr. René Christensen henviser til, har overskriften: »Gjerskov skærper kontrollen efter hestekødsskandalen«. Ingen har, når de har læst den overskrift, ingen har, når de har læst hele teksten, kunnet være i tvivl om, at jeg som fødevareminister i Danmark var bekymret over situationen. Det er jo derfor, jeg går ud og skærper kontrollen. Så jeg mener faktisk, det er noget ordkløveri at begynde at tale om nuancer, især i betragtning af, at jeg formulerede mig med ordene »tyder på«. Der er altså ikke noget skråsikkert i, at man siger »tyder på«.

Kl. 15:43

René Christensen (DF):

Det, der ligger i det her, er jo, at ministeren går ud og siger til befolkningen, at befolkningen umiddelbart kan gå i supermarkedet og købe færdigretter, at alt tyder på, at det ikke er farligt, og man kan fortsætte med det. Lad os nu sige, at de prøver, som man er i gang med at tage, viser, at der er medicinrester i det her kød – det må vi håbe at der ikke er – det kan være, at det er gamle travheste og andet, der er blevet puttet i de her færdigretter, så har vi jo en helt, helt anden sag, hvor vi ikke kun snakker om svindel, men hvor vi måske faktisk også snakker om sygdomsfremkaldende fødevarer.

Derfor er det jo, når nu sagen har kørt fra januar, uheldig, at ministeren så går ud, dagen før vi får at vide, at der faktisk er et problem i Danmark, og siger det til befolkningen. Tænk nu, hvis befolkningen havde læst den første pressemeddelelse, ministeren sender ud, og ikke den næste; så har vi jo et problem. Derfor synes vi fra Dansk Folkepartis side, at det, hvis man kommer med sådan nogle udtalelser, så skal være på et meget dokumenteret grundlag.

Ministeren sender så også en anden pressemeddelelse ud, den 14. februar, hvor ministeren skriver: Vi fik ingen oplysninger den 12. februar, der gav Fødevarestyrelsen anledning til at formulere sig anderledes.

Men i vores notat står der dog trods alt, at den 12. februar, kl. 17.50, indkom der besked til Danmark om, at man også kunne forvente, at det her var i Danmark. Så det var nok den 13. februar, man skulle have skrevet.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:45

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne slå fuldstændig fast, at den pressemeddelelse, vi taler om, har overskriften: »Gjerskov skærper kontrollen efter hestekødsskandalen«. Ingen kan være i tvivl om, at der her var en bekymret fødevareminister, som var bekymret for, hvorvidt den her skandale ramte Danmark.

På det tidspunkt var den samlede vurdering, at »alt tyder heldigvis på, at de her fuskevarer ikke har været i danske supermarkeder«. Men sætningen stopper jo ikke der, for der står også: »... men for mig er det vigtigt, at vi går ekstra grundigt til værks, når vi ser sager som den her, så danske forbrugere ikke bliver snydt«.

Jeg gik ud og handlede om tirsdagen, hvor man i EU lavede en koordineret indsats fredagen efter. Jeg synes, det er ordkløveri at hvide en halv sætning – eller måske snarere en kvart sætning – ud af en pressemeddelelse og så skælde ud over den, når det må være meget tydeligt for enhver, der læser den her pressemeddelelse, at fødevareministeren har taget sagen meget alvorligt.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:46

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti og jeg i særdeleshed er meget glade for, at ministeren tager det her alvorligt. Vi forstår bare ikke den måde, som ministeren kommunikerer på om, hvor alvorligt det er: Det her er meget alvorligt, men der er ikke noget, der indikerer, at det er i Danmark. Det får i hvert fald ikke forbrugerne til at gøre holdt og tænke på, om man skal fortsætte med at købe det her.

Ministeren udsendte også efterfølgende en pressemeddelelse, hvor ministeren skrev: Vi fik ingen oplysninger den 12. februar, der gav Fødevarestyrelsen anledning til ... Jeg vil bare sige, at den 12. februar jo også er den 12. februar kl. 17.50, og det står i det interne notat, som Folketingets medlemmer har fået, og som er offentligt tilgængeligt.

Den 12. februar kl. 17.50 udsendes der en notifikation, som nævner Danmark som mulig modtager af de mistænkte produkter. Det er altså den samme dag, at der fra EU-systemets side – Rapid Alert – bliver udsendt, at det her også muligvis findes i Danmark.

Det her går kun på, at det, når vi har sådan nogle alvorlige situationer – som vi må håbe ikke er så alvorlige, at vi har noget kød, der er inficeret med andet, end at det er oksekød, der er iblandet udmærket hestekød, det må vi håbe er det det er – altså så er meget uheldig, hvis ministeren siger, at man yderligere kan forvente, at man kan gå ud og købe de her produkter uden nogen form for usikkerhed.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:47

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil stadig væk kalde det ordkløveri, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at vi skal stå og bruge tid på ordkløveri i en sag, som er så vigtig, og som kan have så omfattende betydning, ikke kun for fødevarereproduktionen og -sikkerheden i Europa, men også for vores eksportindtægter, altså at det så handler om en kvart sætning i en pressemeddelelse fra den 12. februar. Jeg kan fortælle

hr. René Christensen, at nøjagtig den samme dag, et par timer inden, kl. 16.21, udgår der på Ritzaus telegram et citat fra mig, hvor der står:

»Der er rent faktisk en risiko for, at der er havnet varer i Danmark med hestekød i, og det skal vi naturligvis have styr på«.

Jeg udtaler mig efter bedste overbevisning på daværende tidspunkt, den 12. februar; det er den dag, jeg går ind og træffer beslutning om tre særlige indsatser i Danmark for at gøre noget ved den her skandale. Det har jeg koncentreret mig om. Alt andet mener jeg simpelt hen er ordkløveri.

Ingen kan have været i tvivl om, hvor alvorligt jeg tog den sag og stadig væk tager den.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Liselott Blixt til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 1083

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at psykisk syge patienter ikke bliver udsat for vold i regionernes varetægt, som man hører omtalt i forhold til Risskov, og hvordan sikrer ministeren ordentlige forhold her og nu?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det er ministeren for sundhed og forebyggelse, der starter.

Kl. 15:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lad mig starte med at slå fast, at det ikke alene er fuldstændig uacceptabelt, men også ulovligt, hvis ansatte i sundhedsvæsenet udøver vold mod patienterne, og det er jo sådan et tilfælde, spørgsmålet går på. Patienter har krav på en professionel og respektfuld behandling, og sundhedspersoner har pligt til at være omhyggelige og samvittighedsfulde i deres behandling af patienterne og også i deres omgang med patienterne. Hvis der findes personale i sundhedssektoren, herunder i psykiatrien, der mener, at ydmygelse af og vold mod patienter har en berettigelse, så kan det kun gå for langsomt med at få dem ud ad døren. Så hører de ganske enkelt ikke til dér.

I sidste ende er det regionens ledelse, der har det ansvar, altså at sikre, at personalet er kvalificeret og forstår deres rolle og det ansvar, der hviler på dem. Men lederne og de øvrige medarbejdere på de enkelte afdelinger har i det daglige et ansvar i forhold til at få sådan nogle kolleger stoppet og få luget ud, hvis de støder på den slags personer, for de hører ganske enkelt ikke hjemme på arbejdspladser, hvor man har ansvaret for andre menneskers ve og vel.

Jeg ved jo, og det ved spørgeren også, at de ansatte i psykiatrien hver dag gør et kæmpe arbejde i forhold til at behandle, pleje og skabe de bedst mulige rammer for patienterne, så skulle der være enkelte brodne kar imellem, skal de ikke have lov til at tegne et billede af vores psykiatri på den måde, det skete i artiklerne i BT for nylig. Det gavner ikke den vigtige indsats, som personalet yder hver eneste dag for patienter med psykisk sygdom. Hvis en region ikke tager indberetninger om vold mod patienterne alvorligt, ja, så må medarbejderne jo melde det til politiet. Vold inden for hospitalsmurene er akkurat lige så ulovligt som vold uden for murene.

Der skal ikke herske nogen tvivl, lad mig sige det helt klart, om, at jeg forventer, at regionen som ansvarlig sygehusmyndighed sikrer ordentlige forhold på afdelingerne, både for patienterne og for personalet, og jeg forventer, at regionen får endevendt den her konkrete sag, der bliver spurgt ind til. Region Midtjylland har da også meldt

ud, at der den 20. februar 2013 vil blive indledt en tilbundsående undersøgelse af forholdene på Risskov. Jeg har bedt regionsformand Bent Hansen om at orientere mig om undersøgelsens resultater. Og det er, hvad jeg når at svare nu.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:51

Liselott Blixt (DF):

Det glæder mig, at ministeren tager det alvorligt, for vi vil jo alle sammen det bedste for vores patienter. Og som formand for § 71-tilsynet går jeg også ud til nogle af de der psykiatriske afdelinger netop for at sikre, at patienterne har de rettigheder, som de skal have. Det står i vores grundlov, og selvfølgelig skal det være sådan.

Men det, der er foruroligende, er, når man kan læse, at ansatte slår patienter eller ydmyger dem, og at patienter mishandles på et retspsykiatrisk hospital. Når man så læser i artiklerne og ser, hvad der har været på BT's tv-kanal, ser man, at formanden for regionerne, Bent Hansen, på et tidspunkt går ud og siger, at han ikke tror på, hvad personalet siger. Der var fem personaler, der uafhængigt af hinanden – vi ved godt, at nogle vil være anonyme, men der var nogle, der stod frem – sagde, at det her skete. Det, der så foruroliger mig, er, hvis formanden for regionen går ud og siger: Jamen vi tror ikke på dem, og det foregår ikke.

Så derfor var min interesse, hvad det er, ministeren vil gøre ved en orientering fra regionen, og hvordan det skal sikres, at det her ikke sker.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg sagde jo her i min besvarelse, at man som ansat også har et ansvar, hvis man oplever den her slags ting. Går man til sin ledelse og oplever, at der ikke bliver lyttet, så må man gå til politiet, hvis man oplever, at der bliver udøvet vold.

Men jeg vil sige, at man jo også har andre steder at kunne gå hen. Man kan sige det til en tillidsmand, man kan sige det til en sikkerhedsrepræsentant. I det hele taget er det afgørende, at man siger fra og råber op, hvis man oplever, at sådan noget her finder sted.

Jeg kan jo ikke konkludere noget om den undersøgelse, der er blevet igangsat i dag, men jeg synes, det er rigtigt, at man sætter en undersøgelse i gang på den måde. Beretninger som dem, jeg kunne høre, om vold og ydmygelser er meget, meget alvorlige, og de bør betyde, at man sætter gang i sådan en tilbundsående undersøgelse som den, vi kan høre om. Og som sagt har jeg meddelt, at jeg meget gerne vil orienteres om, hvad man kommer frem til i den undersøgelse.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:53

Liselott Blixt (DF):

Vi har før i tiden talt om whistleblowere, også på det her område. Det kunne jo netop være en idé, og jeg ved, at ministeren også har været inde på det. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens tanker om, om ikke det ville gøre en forskel, for nogle personaler ville måske synes, at det ville være et stort skridt at gå til politiet. Det er måske også nogle kollegaer, som man synes om på andre om-

råder, som man ser gøre det, og så tænker man: Hvordan skal man stoppe det her? Man går til ledelsen og finder ud af, at ledelsen ikke vil gøre noget ved det.

Hvordan kan vi prøve at organisere det her med whistleblowere, som jeg ved at ministeren har været inde på? Er det noget, man kunne bruge f.eks. på Risskov?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg sige i forhold til det, at jeg tror, det er fuldstændig afgørende at få slået fast, at det skal man ikke være i tvivl om at man skal handle på som medarbejder. Vold er præcis lige så ulovligt på psykiatriske afdelinger og på retspsykiatriske afsnit som i resten af samfundet. Det må man ikke være i tvivl om. Føler man ikke, man kan gå til sin ledelse, og føler man ikke, man kan gå til politiet, jamen så kan man gå til kolleger, og man kan gå til en tillidsrepræsentant, en sikkerhedsrepræsentant. Man har et ansvar for at gøre noget, så der kan handles. Nu er der gang i en undersøgelse, og hvis det viser sig, at det her er rigtigt, er det jo dybt tragisk, at sagen først kommer frem så lang tid efter.

Jeg synes, at hele den her whistleblowertankegang jo er brugbar. Jeg ved, at man har sin egen whistleblowerordning i Region Midtjylland, og som jeg har forstået, handler det om, at man internt i systemet altid kan gå et led videre op. Jeg er ikke ekspert i den, måske kunne spørgeren henvende sig til Region Midtjylland og høre om den. Jeg vil da opfordre til, at man rundtomkring lokalt forholder sig til, hvordan vi sikrer, at der er kanaler, som personalet kan gå ad, hvis de oplever ting, som er over grænsen.

Så vil jeg sige som det sidste, at ud over at regionen har en pligt og en mulighed for at komme problemer til livs, har § 71-tilsynet også nogle muligheder – og der er spørgeren jo selv formand – for at komme både anmeldt og uanmeldt på besøg. Den mulighed kan formanden jo overveje hvad man vil bruge til.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:56

Liselott Blixt (DF):

Nu er det ikke alle steder, vi kan komme som § 71-tilsyn, for når det er retspsykiatriske patienter, er det Retsudvalget, der kommer på besøg.

Ministeren udtaler også, at hvis man ser vold, skal det meldes, og det gør man selvfølgelig også til politiet. Men når det er ydmygelse, er det måske ikke det, man går til politiet med, altså hvis man ser en, der er fikseret, og som måske ikke får lov til at komme på toiletet. Det er jo ikke noget, som man normalt kan gå til politiet med, og jeg tror heller ikke, politiet vil tage sig af det.

Problemet er, at de her personaler jo masser af gange har sendt skriftlige klager til ledelsen, men der er aldrig sket noget. Spørgsmålet er, om der var sket noget, og hvor højt op man så skulle gå – for de var jo gået det her trin op – når vi har en regionsformand, der samtidig siger: Vi tror ikke på dem. Så mon ikke det med whistleblower skulle have været lidt uden for, så man vidste, der var nogle, der kunne tage sig af problemet?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg ved ikke, i hvor høj grad folk faktisk benytter sig af den type whistleblowerordning, man har i Region Midtjylland, så det kan jeg ikke stå og gøre mig klog på her, andet end at jeg synes, det er rigtig positivt, hvis man rundtomkring lokalt forholder sig til, hvordan man kan sørge for, at der er kanaler, personalet kan gå ad. Og oplever medarbejdere en ledelse, der ikke er lydhør og lukker ørerne, så er det rigtig vigtigt, at de bliver taget alvorligt, hvis de så går et niveau op og råber op, for det er på alle måder tragisk.

Altså, ligegyldigt hvad der viser sig at komme ud af den her redegørelse, er det jo en tragisk sag, vi står med. Viser det sig, at der ikke er noget i sagen, så er det jo dybt tragisk med det billede, der bliver tegnet af vores psykiatri nu, og som vi bestemt heller ikke har brug for at få tegnet. Viser det sig, at der er noget i sagen, om det så er ydmygelser og på den måde ikke noget, man kan gå til politiet med, men noget, der bestemt overhovedet ikke er i orden, hverken mennekeligt eller fagligt i orden, eller om det er helt over i den meget alvorlige boldgade med vold, jamen så er det jo tragisk, at det kan finde sted. Og derfor vil jeg sige, at jeg ser meget frem til at få redegørelsen fra Region Midtjylland og vil selvfølgelig også gøre mig overvejelser efter at have set den.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det her spørgsmål er slut.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af Sophie Løhde.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 1129

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regeringen bærer hovedansvaret for de overfyldte medicinske afdelinger, hvor patienterne ligger på gangene eller i overfyldte sengestuer?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren for sundhed og forebyggelse starter.

Kl. 15:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil starte med at slå fast, at vi generelt har et velfungerende sundhedsvæsen, hvor alle patienter både kan og bør være trygge ved at få behandling af høj kvalitet, hvis de bliver indlagt på et sygehus. Vi må jo samtidig desværre også konstatere, at særlig om vinteren har nogle sygehuse vanskeligheder med at håndtere antallet af patienter. Selv om vi nok aldrig kan undgå, at der vil være et ekstra stort pres på kapaciteten i de måneder, hvor influenzaen rammer, vil jeg gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Alle patienter, der er indlagt på et sygehus, bør have en seng på en stue, og patienter på gangene bør være en undtagelse. Og det kan der gøres noget ved, og det bliver der gjort noget ved af den her regering, som gerne tager ansvar.

Vi har som bekendt med satspuljen afsat 200 mio. kr. til at forbedre forholdene for den ældre medicinske patient – det vil spørgeren vide, hun var med til det – og det er nogle forbedringer, der bliver rullet ud i sundhedsvæsenet i de her år. Bl.a. skal udskrevne patienter have opfølgende hjemmebesøg af den praktiserende læge og en hjemmesygeplejerske, og de særlig svækkede patienter skal have en forløbskoordinator, som skal give patienten en sammenhængende indsats i hele behandlingsforløbet. Netop det tætte samarbejde mellem sygehuse, kommuner og almen praksis er fuldstændig centralt,

hvis det her område skal forbedres på sigt. Og det skal det, så kort kan det siges.

Derfor ser vi også på sammenhænge i forbindelse med evalueringen af kommunalreformen, og det vil også være et pejlemærke for de sundhedspolitiske prioriteringer, som regeringen bl.a. vil tage med til de kommende økonomiforhandlinger med regioner og kommuner. Her vil jeg i øvrigt nævne, at regeringen særskilt med økonomiaftalen for 2013 har styrket den kommunale sundhedsindsats med 300 mio. kr. Det er penge, der bl.a. skal bruges til at forbedre kommunernes forebyggelsesindsats over for ældre, så færre patienter behøver blive indlagt og de medicinske afdelinger kan blive aflastet.

Når det er sagt, tror jeg faktisk også, der er ret meget, sygehusene kan gøre på den korte bane, her og nu, og det får jeg måske mulighed for at komme nærmere ind på i resten af besvarelsen.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:00

Sophie Løhde (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Det er jo godt at høre, at den her regering gerne vil tage ansvar, men jeg hørte ikke sådan rigtig, hvad det er, man gerne vil tage ansvar for, i forhold til at vi nu står i en situation, hvor der aktuelt er overbelægning på en række medicinske afdelinger med patienter, der ligger på overfyldte sengestuer, og patienter, der ligger på gangene. Derfor vil jeg da gerne bede ministeren om at svare på det, jeg sådan set blot har spurgt om, og dermed ikke fremkomme med alle mulige initiativer, man vil tage på et eller andet tidspunkt. Mener ministeren, at det er regeringen, der bærer hovedansvaret for den situation, vi ser i øjeblikket, med overfyldte sengestuer og patienter på gangene?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo et ansvar, som man kan sige vi er mange om at bære. Reduktionen af antallet af sengepladser på de medicinske afdelinger fandt jo i høj grad sted under den forrige regering, og jeg går ud fra, at spørgeren er enig med mig i, at spørgeren har en vis andel i, hvad der foregik der. Og regionerne har jo ansvaret for, at der er den kapacitet, der skal til. Men samtidig – og det går jeg også ud fra at spørgeren vil være enig med mig i, da vi sammen afsatte midlerne til handleplanen for den ældre medicinske patient – spiller kommunerne også en rolle her. Så der er mange, der har part i ansvaret, ligesom der er mange, der har del i løsningen, hvis det her skal lykkes.

For mig er det afgørende, at en svækket ældre, der er syg, skal være det sted, hvor vedkommende har behov for at være. Og har man ikke behov for at være på sygehuset, og kan man plejes derhjemme i stedet for, skal man det. For er man gammel og svækket, er det ikke ufarligt at være indlagt på et sygehus. Så vi skal være sikre på, at der er den gode og rigtige visitation. Der har vi ting foran os med de nye fælles akutmodtagelser, hvor et af målene jo er, at ved at patienten møder specialister i første omgang, vil de blive bedre til at finde ud af, om det her er en patient, der skal indlægges, eller om det er en patient, der kan få pleje på det, der hedder et lavere plejeniveau.

De 200 mio. kr. i handleplanen for den ældre medicinske patient har jeg været inde på. De 300 mio. kr. til kommunerne, som er så afgørende, hvis vi skal sørge for, at der ikke er ældre medicinske patienter på sygehusene, som kunne plejes derhjemme, er et vigtigt ini-

tiativ, et vigtigt skridt, vi har taget. Det er taget nu, og spørgeren spørger efter initiativer, der er taget.

Så vil jeg sige, som jeg også sagde i min besvarelse, at det er et område, hvor der kan gøres utrolig meget lokalt. Det her handler også om at have et ordentligt ledelsesmæssigt fokus på det.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:03

Sophie Løhde (V):

Tak for besvarelsen. Jeg hørte stadig ikke, at man som regering påtog sig ansvaret for den situation, der er ude på sygehusene nu. Men jeg er sådan set enig med ministeren i det, der nu engang er et faktum, nemlig at det er regionerne, der har ansvaret for sygehusdriften og dermed også tilrettelæggelsen af kapaciteten. Det er der sådan set ikke noget nyt i.

Det nye er jo, at det er ministeren, der har skiftet holdning og dermed i dag står og siger det stik modsatte af det, der var holdningen hos Socialdemokraterne og SF, da man sad i opposition. Nu har jeg tilladt mig at tage en lille udskrift af debatten fra 2010 med, hvoraf jeg kan se, at der var to partiledere fra S og SF, bl.a. hr. Villy Søvndal, som – skal vi sige det sådan – var meget optaget af, at det var VK-regeringen og den daværende statsminister, der skulle påtage sig det fulde ansvar for enhver økonomisk disposition ude i landets regioner. Bl.a. udtalte hr. Villy Søvndal i Folketingssalen:

»[...] og så leger han den leg, der hedder: Nej, det her er ikke mit ansvar, det er regionernes ansvar.

Jeg vil sige til statsministeren: Det er for sølle! Det er for sølle.«

Nu var det jo sådan set Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, der gik til valg på at kunne det hele, herunder love, at der ikke ville ligge patienter på gangene eller på overfyldte sengestuer. Derfor vil jeg blot spørge, om ministeren i dag er villig til at tage sin egen medicin og dermed påtage sig det fulde ansvar for den situation, der er ude på de aktuelle afdelinger i dag på landets sygehuse. Alt andet vil jo – i hvert fald med hr. Villy Søvndals egne ord – være for sølle, nemlig hvis der ikke i dag er en minister, der er villig til at gøre det, som man tidligere mente at andre skulle påtage sig.

Så vil man bruge samme målestok over for sig selv, som man tidligere målte andre ud fra, eller er man også på det her område blevet klogere? Og vil man dermed gå tilbage til besvarelsen af det spørgsmål, der var før, og mene, at det nu måske engang er regionerne, der har ansvaret for sygehusdriften?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan komme lidt i tvivl om, hvorvidt fru Sophie Løhde hører efter, hvad det er, jeg svarer. Jeg svarede jo faktisk meget klart: Ja, det er et ansvar, regeringen har, men det er et ansvar, vi deler med regionerne, og så deler vi det med ledelserne på sygehusene. Meget af det her er et spørgsmål om ledelsesmæssigt fokus.

Jeg ved f.eks., at man på Nordsjællands Hospital har lavet en overbelægningsplan, som man tog i brug i sidste uge, og hvor man på bare få timer, efter at den her plan var blevet taget i brug, kunne reducere overbelægningen. Det synes jeg er rigtig, rigtig positivt, og det viser jo også, at der er noget om snakken, når vi taler om, at man med relativt enkle greb og ledelsesmæssigt fokus kan gøre noget ved det her. Hvis man nu før problemet med overbelægning også gør noget, vil vi være kommet rigtig langt.

Så er det klart, at der ligger meget arbejde foran os med at udvikle vores sygehusvæsen og vores sundhedsvæsen. Det er en meget stor omlægning, vi har gang i, med centralisering og specialisering og med et stigende antal ældre borgere, fordi vi lever længere. Det er som bekendt en god nyhed. Med et stigende antal kroniske patienter vil der være brug for, at vi udbygger også andet end antallet af sengepladser. Vi skal i høj grad have et sundhedsvæsen, hvor vi bliver godt i stand til at kunne tage vare på folk, også uden at de skal ligge i en hospitalsseng. Det afgørende for mig er, at vi har den rette patient i den rette seng på det rette tidspunkt og helst med den rette medicin i munden, og det er altså langt fra altid, at det bør være på hospitalet, særlig ikke for den ældre medicinske patient. Og det er der sådan set ikke noget nyt i.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:06

Sophie Løhde (V):

Nej, det er der sådan set ikke noget nyt i, og der er også mange ting, som ministeren siger, som jeg er meget enig i. Derfor glæder jeg mig også over, at man tilsyneladende også på det her område har ændret holdning. For den daværende opposition gik jo ikke i Folketingssalen og stillede sig op her om onsdagen og talte om, at der var et delt ansvar. Nej, man talte om, når man var hr. Villy Søvndal, at der var én mand, der havde det fulde ansvar: Det var den daværende statsminister. Hvis ikke han ville påtage sig ansvaret, så var det med hr. Villy Søvndals ord »for sølle«. For sølle! Det er blot derfor, jeg spørger: Er det så også for sølle, at den her regering ikke er villig til at lade sig måle efter samme målestok?

Jeg er jo ikke uenig i de initiativer, som ministeren nævner, herunder hvad det er for en indsats, der er behov for ude på landets medicinske afdelinger. Det forekommer bare en anelse besynderligt, at den erkendelse først kommer – pludselig – når det er, at man havner i ministerkontoret. Derfor kan jeg jo spørge på en anden måde: Var det en fejl, da hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt stod her i Folketingssalen og ville have den tidligere regering til at påtage sig det fulde ansvar for enhver disposition ude i landets regioner, når nu ministeren i dag indrømmer, at man er blevet klogere, og taler om det delte ansvar?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg synes, det afgørende i den her diskussion må være, hvad der er det bedste for den ældre medicinske patient, og det bedste for den ældre medicinske patient, der ikke har behov for sygehusbehandling, er altså ikke at ligge i en seng på sygehuset. Vi ved, at man som svækket patient løber en øget risiko for at få infektioner med sig hjem. I virkeligheden kan det være lidt småfarligt at komme på sygehuset, og derfor skal vi sørge for, at det kun er dem, der absolut har brug for det, der kommer der.

Det er i øvrigt en udvikling, vi vil se fremover, og det mener jeg da man skal stå ved, og det skal man stå ved med åben pande uden at sige, at det er regionernes skyld. Nu læste fru Sophie Løhde et citat højt fra en af parterne i debatten. Jeg ved ikke, hvad de andre parter i den debat har sagt, men jeg synes da, at den til enhver tid siddende regering skal påtage sig ansvaret for det, der foregår. Jeg vil da sige helt åbent, at det her er en diskussion, der kommer til at fortsætte, det er en diskussion, vi kommer til at have også i dette års økonomi-forhandlinger med regioner og kommuner. Det vil det også blive året

efter og året efter, for det her er ikke et problem, der kommer til at være løst en gang for alle.

Det her er en udvikling i vores sundhedsvæsen, som hænger sammen med, at vi lever længere. Vi bliver ældre, og der er flere, der lever med flere kroniske sygdomme. Derfor vil vi også til stadighed se et anderledes sygdomsbillede og anderledes udfordringer for vores sygehusvæsen, og her kan man ikke bare stirre sig blind på antallet af sengepladser. Det vedkender jeg mig gerne, og jeg kommer som sundhedsminister til at være en af initiativtagerne til, at vi bliver ved med at have de her debatter. Jeg stikker ikke noget under stolen, og jeg prøver heller ikke på at sige, at det er regionernes skyld, at vi skal have de her debatter.

Det er, fordi det er nødvendigt, hvis vi i fremtiden skal have et bæredygtigt sundhedsvæsen, der hænger sammen, hvis vi skal kunne sikre behandling af høj kvalitet til alle de mennesker, der får brug for det, om de så får brug for det i en hospitalsseng, for det vil der også i fremtiden være folk der har brug for, eller om de får brug for ekstra pleje og omsorg, så de kan være i deres egen seng eller på en kommunal aflastningsplads, eller hvad det nu kan være.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Spørgeren kan blive stående. Det næste spørgsmål er fra samme spørger til samme minister.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 1130

8) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at sundhedsvæsenet i dag har et tilstrækkeligt økonomisk råderum til at sikre, at der på de medicinske afdelinger ikke i længere perioder ligger patienter på gangene eller i overfyldte sengestuer, og vil regeringen stoppe overbelægningen på de medicinske afdelinger ved at sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år?

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er igen et spørgsmål om de medicinske afdelinger og kapaciteten der. Jeg vil sige, at det er min vurdering, at der er de tilstrækkelige vilkår for, at regionerne kan løse opgaven og sikre den fornødne kapacitet, og at det fremover i større omfang bør være undtagelsen, at der er patienter på gangene. Som jeg også var inde på under det foregående spørgsmål, og det var jo for ganske kort tid siden, så er det min forventning, at det samlede sundhedsvæsen, dvs. regionerne i samarbejde med kommunerne og de praktiserende læger, arbejder målrettet på at forbedre indsatsen dér.

Fra regeringens side er indsatsen som nævnt før en handleplan for den ældre medicinske patient og 300 mio. kr. til kommunerne, så de kan øge forebyggelsesarbejdet bl.a. med fokus på ældre borgere. Ja, det er altså en indsats, som regeringen har understøttet med en række konkrete initiativer. Jeg skal gerne uddybe dem nærmere, hvis spørgeren vil have det, men spørgeren har jo selv været med til at lave handleplanen for den ældre medicinske patient.

Forventningerne til aktørerne i sundhedsvæsenet og de konkrete løft, som vi fra regeringens side har givet til området, er jo også en del af baggrunden for, at vi ikke for nuværende forfølger et spor om at detailstyre belægningsprocenten. Det er med afsæt i de overordnede rammer og initiativer altså et regionalt og lokalt ansvar at forholde sig til det, der hedder patientbelastning, når vi snakker sundhedsplanlægningsprog, at forholde sig til de ændringer i patientbelast-

ning, der er i løbet af året, og sørge for at tilrettelægge kapaciteten ud fra behovet. Som sundhedsminister har jeg naturligvis en helt klar forventning om, at hele sundhedsvæsenet løbende har fokus på at forbedre forholdene for de medicinske patienter.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:11

Sophie Løhde (V):

Nu er jeg jo lidt ked af, at ministeren ikke svarede på det foregående spørgsmål, men man må altså forstå, at hvis man er SF'er, gælder der sådan en dobbelt standard. For vi kan også tage den her nationale handlingsplan for den ældre medicinske patient. Det er jo en handlingsplan, som den tidligere VK-regering lavede og aftalte sammen med Dansk Folkeparti. Dengang stod man som SF'er og kritiserede den og sagde, at den ikke var tilstrækkelig, at den ikke var god nok, og at der i øvrigt ikke var afsat penge nok.

I dag er den så svaret på udfordringerne. Det er det, man hiver frem som kronjuvelen, når man skal forklare, hvad det er for en indsats, man gør. Det skal her med i betragtning, at vi igennem en år-række har måttet høre på påstanden om, at det var den tidligere VK-regering, som udsultede det danske sundhedsvæsen. Så skruer vi tiden frem til i dag, så har man fået regeringsansvaret, og så har man lavet en historisk stram økonomiaftale med landets regioner, hvor man lægger op til, at der skal gives markant færre penge til sundhedsområdet sammenlignet med tiden under VK-regeringen.

Det er jo bare derfor, jeg synes, at det er lidt underligt, at man kunne gå til valg på at love, at der ikke skulle ligge nogen patienter på gangene, at der ikke skulle være overfyldte sengestuer, og at der skulle afsættes 1 mia. kr. hertil, og man lovede også at sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år. Alle de løfter har man jo så valgt at løbe fra efterfølgende. Det er der ikke noget nyt i, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor ministeren ikke længere mener eller i hvert fald ikke er villig til at binde sig op på, at man vil sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år, hvilket man tidligere mente var svaret på udfordringerne. Vil der komme flere penge ud over det, der er afsat på nuværende tidspunkt?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg også var inde på i min forrige besvarelse, er det her et område, regeringen har fokus på. Det er et område, der bliver et tema i de kommende økonomiaftaler. Det er et område, der var et tema, da vi forhandlede økonomi sidste år med regionerne. Det er et område, hvor vi har ambitioner om at løfte opgaven stadig bedre for det stadig stigende antal ældre borgere, vi kommer til at have her i landet. Jeg må sige, at jeg godt kender den sang, der kommer fra fru Sophie Løhde. Jeg har lyttet til den længe, mange gange, i mange samråd, mange gange i salen. Det er godt at høre, at fru Sophie Løhde stadig kan huske den, men jeg synes, at der gives et fortegnet billede.

Fra SF's side efterlyste vi i lang tid indsatser og handling i forhold til den ældre medicinske patient. Jeg husker, at der for nogle år tilbage blev udgivet en bog – jeg mener, at titlen var Den glemte patient – som handlede om den ældre medicinske patient og det manglende fokus, der var på den patientgruppe, og om det stærke fokus, der var på andre også vigtige patientgrupper som kræft- og hjertepatienter. Så at lade, som om det ikke er et emne, der har optaget SF, som om det ikke er et emne, der har optaget den tidligere opposition, er at give et fortegnet billede, men jeg kan godt se, hvordan det pas-

ser ind i den sang om løftebrud, som fru Sophie Løhde ynder at komme i salen med.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:14

Sophie Løhde (V):

Ja, jeg ved ikke, hvad det er for et fortegnet billede, ministeren mener jeg opstiller. Det bliver jo hurtigt sådan lidt polemisk, for er det et fortegnet billede, at den her regering nu har overtaget den handlingsplan for den ældre medicinske patient, som man tidligere kritiserede? Jeg er jo glad for, at man nu anerkender, at det faktisk var et rigtig godt udgangspunkt for at styrke indsatsen for den ældre medicinske patient. Er det et fortegnet billede, at den her regering nu indgår en økonomiaftale med landets regioner, hvor man for første gang afsætter markant færre penge til sundhedsvæsenet end det, man har oplevet tidligere år? Nej, det er et ikke et fortegnet billede, det er sådan set blot en gengivelse af, hvad det er, der er foregået.

Ministeren må jo undskylde, at der er nogle af os, der kan huske, hvad det var, man tidligere gik og lovede, og det er blot derfor, jeg helt stiltørdigt spørger: Når man tidligere mente, at det var en god idé at sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år, er det så en målsætning, man vil binde sig til? Vil ministeren garantere, at den her regering har sænket belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år, når regeringsperioden udløber? Det er sådan set bare et ja eller nej-spørgsmål.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:16

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Så er det igen, jeg kommer i tvivl om, om spørgeren faktisk lytter til min besvarelse, for det har jeg helt konkret svaret på i min første besvarelse. Vi har for nuværende faktisk ikke nogen planer om at arbejde med en belægningsprocent på den måde, at vi skal detailstyre det fra centralt plan. Jeg må sige, at jeg jo er glad, hvis det, jeg hører i dag, er, at Venstres sundhedsordfører synes, at regeringen fører en god og fornuftig sundhedspolitik. Det vil formentlig så også betyde, at de nulvækstplaner, Venstre har, ikke vil komme i nærheden af sundhedsområdet, hvis regeringsmagten skifter, eller hvad? Det kunne jeg have lyst til at spørge sundhedsordføreren tilbage om.

Jeg vil sige, at vi står i en krisetid, vi står med en demografisk udvikling, der gør, at der bliver stadig flere ældre borgere, vi får stadig flere kronikere, stadig flere med flere kroniske sygdomme – vi står med nogle kæmpestore udfordringer. Så tror jeg sådan set godt, at alle danskere forstår behovet for at gennemgå hver en krone, vi bruger i sundhedsvæsenet, så vi sikrer, at den rette patient ligger i den rette seng på rette tid, primært for patientens skyld, men også fordi det er for dyrt for os som samfund, hvis der ligger ældre patienter på sygehusene, som kunne have været andre steder. Sådan gælder det for område efter område. Så jeg vil sige, at jeg ikke helt forstår Venstres ordførers ophidselse, og jeg kan ikke helt finde ud af, om Venstres ordfører synes, at regeringens sundhedspolitik er rigtig god og vældig fornuftig, eller om Venstre gerne så en anden sundhedspolitik. Jeg kan blive helt i tvivl om det, når jeg hører spørgeren.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:17

Sophie Løhde (V):

Man kunne også blive helt i tvivl om, om ministeren savner at stå på den her side af bordet, når det nu er sådan, at ministeren er meget optaget af at stille spørgsmål til oppositionen. Det plejer at være omvendt, altså at det er ministeren, der besvarer de spørgsmål, som er stillet. Men fair nok.

Ministeren slår nu fast, at det løfte, man helt klart havde om at sænke belægningsprocenten med 1 procentpoint pr. år, er skrottet, er annulleret og ikke bliver til noget. Godt, så er det slået fast! Så kan jeg berolige ministeren med, at der inden for verdens største offentlige sektor også fremadrettet vil være råd til og plads til at prioritere et stærkt sundhedsvæsen. Det har vi sådan set fra VK-regeringens side, dengang vi sad der i de 10 år, vist hvert evig eneste år, og det er vi også parat til at vise fremadrettet. Man kan jo også bare kigge i Venstres udspil til finansloven og se, at sundhedsområdet har en langt mere prominent plads end den, den har hos regeringen.

Men jeg vil spole tilbage til den debat, som var omtalt i sidste runde, for ministeren nævnte, at ministeren ikke var klar over, hvad de andre parter havde udtalt i debatten. For der er også en anden interessant kommentar fra statsministeren, som også skulle kommentere det her med, at der var nogle problemer. Hun siger så: Det, der mangler i det danske sundhedsvæsen, er ikke ord og snak om, hvem der har ansvaret, det er penge. Så er det jo lidt underligt, at den her regering vælger at afsætte færre penge til det område, som man mente havde behov for flere penge, og derfor vil jeg blot spørge ministeren, om man så i dag fra regeringens side vil afgive et klart løfte om, at sundhedsområdet fremadrettet vil blive prioriteret højere end det, man indtil nu har lagt for dagen er udtryk for, og som jo ikke viser, at det har en særlig prominent plads hos regeringen.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Undskyld, jeg smiler, men jeg kan ikke lade være med at referere en kollega til spørgeren, som, da vi havde en sundhedsdebat i efteråret i Folketinget, blev spurgt om, om Venstre nu også holdt regnskab med alle de ufinansierede løfter, de kom med på sundhedsområdet. Det kunne han bekræfte Venstre holdt øje med, og det er da bare at være ærlig. Jeg må sige, at det godt kan være, at spørgeren synes, at sundhedsafsnittet i Venstres finanslovsforslag er mere prominent – eller hvad det var for et ord, spørgeren brugte – end vores, men som jeg husker det, er det lidt svært at få øje på den konkrete finansiering.

Jeg synes jo, vi skal være ærlige, ikke alene omkring den økonomiske situation, vi som land står i, men også omkring den udfordring, vores sundhedsvæsen står over for. Samtidig skal vi heller ikke blive sådan helt grædekoneagtige, for der er jo faktisk nogle meget store muligheder i f.eks. den teknologiske udvikling, f.eks. telemedicin. Regeringen lavede en telemedicinsk handleplan i august, og vi skal til at rulle forslag ud stort i hele landet nu, for så vidt er den teknologiske udvikling kommet. Vi skal til at gøre os konkrete erfaringer med f.eks. telepsykiatri, hvor erfaringer fra udlandet viser, at man med den samme kapacitet, altså den samme mængde uddannede psykiatere, kan hjælpe op til fire gange så mange patienter med moderat angst og depression, som man kan i dag. Det er jo noget, der giver optimisme og gør, at man kan være fortrøstningsfuld, i forhold til at vi også fremover kan udvikle og forbedre vores sundhedsvæsen, selv om finanserne ser ud, som de gør, selv om sygdomsbilledet ser ud, som det gør, demografien er, som den er, osv. Så jeg er optimist, i forhold til at det her godt kan lade sig gøre, også selv om vi ikke kan åbne for de gyldne haner. Havde vi de gyldne haner, som

man havde i 00'erne, ville vi bruge dem anderledes, end den borgerlige regering gjorde, men jeg tror på, at vi også i fremtiden kan have et dansk sundhedsvæsen i verdensklasse med fri og lige adgang på trods af de vilkår med økonomisk stramning, vi har.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til minister, og tak til spørger.

Næste spørgsmål er til miljøministeren af Kristian Jensen.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 1006

9) Til miljøministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren være indstillet på, at den kommende konkurrencevnepakke også skal indeholde en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne gennem klarere og bedre regler for miljøreguleringen – herunder inddrage anbefalinger om enklere miljøregulering for landbruget?

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Miljøministeren.

Kl. 16:21

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak. Jeg vil gerne begynde med at takke for spørgsmålet, for jeg synes, der ligger en præmis i spørgsmålet, der er ret interessant, nemlig at spørgeren anerkender, at der ikke nødvendigvis er nogen konflikt mellem miljøregulering og konkurrenceevne. Og det er sådan set lige præcis mit udgangspunkt som miljøminister, at man sagtens kan lave den rigtige form for miljøregulering, og at man sagtens kan sikre, at der sker fremskridt på det grønne område, samtidig med at man passer på virksomhedernes konkurrenceevne, ja, måske endda lige frem forbedrer den.

Men der spørges så også til regeringens konkurrenceevnepakke, og af gode grunde kan jeg ikke stå her, flere uger før den bliver fremlagt, og sige, hvad der kommer til at være i regeringens konkurrenceevnepakke, så jeg må sige til spørgeren, at der må han have tålmodighed lidt endnu, fordi det jo simpelt hen er almindelig kutyme, at det kan man ikke.

Den anden del af spørgsmålet vedrører reguleringen på landbrugsområdet, og jeg kan sige, at på landbrugsområdet har regeringen nedsat en natur- og landbrugskommission, som har det samme dobbelte formål, nemlig at se på: Hvordan kan vi på en gang sikre et robust og konkurrencedygtigt landbrugserhverv og samtidig sikre, at vi har rent vand og ren luft og en stærk, robust og spændende natur i Danmark? Det er opgaven, og Natur- og Landbrugskommissionen kommer med deres anbefalinger om ganske kort tid. Der glæder jeg mig til at se på dem og forhåbentlig også kunne diskutere dem bl.a. med Venstre.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Spørgeren.

Kl. 16:22

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, det er glimrende, hvis mit spørgsmål har gjort ministeren klogere, men det ville nu undre mig, hvis ministeren ikke i forvejen vidste, at det er en helt gængs opfattelse, at gode og solide regler på miljøområdet godt kan gå hånd i hånd med erhvervsvekst. Det er bare et spørgsmål om, at vi hele tiden sikrer at bruge den nye viden, der er til rådighed, for at sikre, at det regelsæt, vi har, og som skal beskytte vores fælles natur, også tager højde for de vækstmulighe-

der, som vi har brug for for at have råd til det velfærdssamfund, vi alle sammen ønsker i Danmark.

Derfor var mit spørgsmål sådan set ikke for at være polemisk, det var ikke for at være drillende, og det var ikke for at udfritte ministeren om noget, som ministeren på forhånd ikke måtte sige. Det var sådan set bare for måske også at inspirere regeringen til at overveje, om den konkurrenceevnepakke, som man nu tilsyneladende har brugt nogle uger på at forberede, også ud over de økonomiske elementer, der ligger i, at man sænker afgifter, at man gennemfører reformer, og at man øger arbejdsudbud, også kunne indeholde nogle elementer, der betød, at man kiggede på miljøreglerne, kiggede på vores reguleringsform for at se, om den er tilpas i forhold til den målsætning, vi har om både at have erhvervsvækst og en god og sund natur og et godt og sundt miljø. Der tror jeg at der er nogle muligheder.

Jeg tror, der bl.a. er nogle muligheder for at kigge på, om man kan lave klarere regler og bedre regler, der sikrer, at man kan gå videre. Når jeg nævner landbrugsområdet, er det jo, fordi det er et af de områder, hvor vi ved at der i fremtiden vil blive behov for flere fødevarer. Efterhånden som verdens befolkning vokser, er der et stigende behov for fødevarer, og i Danmark er vi fantastiske til at leve gode og sunde fødevarer. Det kræver bare, at der er bedre muligheder for at lave den udvikling og den fornyelse af landbruget, som de mangler i øjeblikket. Derfor er der nogle områder her, som jeg håber ministeren vil tage med, når regeringen kommer med sin konkurrenceevnepakke.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:25

Miljøministeren (Ida Auken):

Jamen så kan jeg forstå, at spørgsmålet her er et inspirationsspørgsmål til regeringen, og det takker jeg selvfølgelig også for. Og jeg vil sige, at hvis jeg måske lød en lille smule overrasket over, at Venstre godt kunne se, at miljøregulering, konkurrenceevne og vækst kunne gå hånd i hånd, så er det jo bl.a., fordi Venstres miljøordfører for ikke mange måneder siden udtalte, at 25 års miljøpolitik stort set var spildt. Det er jo et interessant synspunkt at høre. I en periode, hvor vi har fået renere vand og renere luft og fået lavet smukke, smukke naturområder, så er det selvfølgelig lidt mærkeligt at høre fra Venstre, at de sidste 25 års miljøpolitik er spildt.

Men jeg går ud fra, at det er gruppeformanden, der er den største autoritet her, så jeg er da glad for, at vi har fået sat på plads i dag, at Venstre ikke mener, der nødvendigvis er nogen konflikt mellem miljøregulering og god konkurrenceevne for erhvervet.

Når vi taler om lige præcis landbrugets regulering, som vi også skal snakke om under det næste spørgsmål, så er det jo klart, at vi står over for en meget stor udfordring, i forhold til at vi har et erhverv, der er meget hårdt presset og har en meget stor gæld, og som skal producere også i fremtiden, samtidig med at vi også har nogle meget store udfordringer derude med vandmiljøet. Det er jo dem, vi har forsøgt at adressere med Natur- og Landbrugskommissionen, og jeg tror, at med så stor en opgave, som vi skal løse her, vil det være rigtig godt, at vi kan tage en fælles politisk diskussion om det her, og at begge sider af salen vil være med på at forsøge at løse den her opgave sammen.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak. Spørgeren.

Kl. 16:26

Kristian Jensen (V):

Jeg tror, at både ministeren og jeg ved, at der er spørgsmål, der stilles for at opklare, spørgsmål, der stilles for at uddybe, og spørgsmål, der stilles for at drille – og så er der spørgsmål, der stilles for at inspirere. Og det her er faktisk et spørgsmål, jeg har stillet for at være med til at inspirere til, at der også, når regeringen kommer med sin konkurrenceevnepakke, kigges på det bureaukrati og bøvøl og det regelsæt, der ligger omkring miljøreguleringen. Der er intet skisma mellem at have en god, sund miljøregulering og have vækst i erhvervslivet. De to ting kan langt hen ad vejen være forudsætninger for hinanden.

Men jeg synes bare, at ministeren godt må komme lidt mere frem på banen for at åbne op for, om man er blevet inspireret. Nu sagde ministeren så pænt i starten, at man ikke kunne sige noget om en pakke, der kommer senere hen. Jeg har alligevel, da jeg bladrede dagens aviser igennem, kunnet se flere af ministerens kollegaer åbne op for, hvilke tanker de har gjort sig på andre områder i det, der bliver samlet til den store konkurrenceevnepakke, vi forhåbentlig – forhåbentlig – kommer til at se fra regeringens side. Derfor, kunne ministeren ikke bare tilkendegive, hvorvidt man er inspireret af det forslag, som jeg stiller, om at lade mere smidige miljøregler og en mere smidig regulering af virksomhederne være en del af konkurrenceevnepakken?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:27

Miljøministeren (Ida Auken):

Jo, men nu kan man jo godt inspirere til noget, der allerede er i gang. Vi satte for over et år siden en natur- og landbrugskommission i gang, som lige præcis skulle kigge på det her område, så det behøver vi ikke spørgsmål i Folketingssalen for. Men jeg vil alligevel gerne have, at vi har en god debat, og det får vi også mulighed for under det næste spørgsmål.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:28

Kristian Jensen (V):

Men ministeren svarer stadig væk ikke på, hvorvidt det her er noget, som vi skal tage med ind i de forhandlinger, vi forhåbentlig snart kommer til at se en begyndelse på. Ministerens kollegaer, både uddannelsesministeren og beskæftigelsesministeren, er jo begyndt at åbne op for, hvad det er for tanker, der ligger på forskellige reformområder, og så kunne det bare være rart, hvis vi snart begyndte at se på, om der også kom noget på miljøreguleringsområdet. Jeg tror helt sikkert, at ministeren vil være i stand til at lave gode forslag, som vil kunne hjælpe til at skabe de arbejdspladser, danskerne har så meget behov for.

Så opfordringen er bare givet helt klart, og det gælder ikke bare på landbrugsområdet, men det gælder så sandelig også på en lang række andre områder, hvor jeg tror at vi i Danmark kan blive inspireret af andre gode lande, der har gode rammer, men måske har gjort tingene en lille smule bedre. Jeg vil gerne stille Venstres forslag om nabotjek i forhold til at se på, om andre lande har gjort det bedre, end vi har gjort det i Danmark, gratis til rådighed for ministeren og for regeringen. Det er sådan i politik, at man ikke skal være ked af, hvis ens copyright bliver brudt; man skal bare glæde sig over, at man

kan inspirere andre. Så vil ministeren ikke godt blive inspireret af vores forslag?

Kl. 16:31

Kl. 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:29

Miljøministeren (Ida Auken):

Jo, hvis jeg vidste, hvad forslaget så var. Men man kan sige, at hvad angår konkurrencepakken, er det jo regeringens privilegium at vente med at fremlægge det, der er i den, til vi lægger den frem, og det er så også det, jeg svarer i dag. Jeg vil ikke stå her og løfte sløret for, hvad der er i den pakke. Statsministeren har opfordret alle sine ministre til at tænke med, og det har vi selvfølgelig gjort, men at vi ikke vil stå og løfte sløret for det i dag, er vist helt fair og helt i tråd med, hvad man tidligere har gjort.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til miljøministeren og også af Kristian Jensen.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 1007

10) Til miljøministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren være indstillet på at styrke landbrugets konkurrenceevne – og dermed jobskabelsen i både landbrug og følgeerhverv – ved at erstatte den eksisterende regulering af landbruget gennem produktionslofter med en fremtidig regulering via emissionslofter i miljøgodkendelsen på den enkelte bedrift?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Miljøministeren. Det er miljøministeren, der har ordet til at svare på spørgsmålet.

Kl. 16:29

Miljøministeren (Ida Auken):

Undskyld, jeg glemte, at der er nye regler i Folketinget. Det virker også lidt mærkeligt, at man ikke får spørgsmålet først. Men spørgsmålet ligger – det er til orientering af de seere, der ikke har læst spørgsmålet – lidt i tråd med det tidligere spørgsmål.

Regeringen har som sagt nedsat en Natur- og Landbrugskommission, som skal bidrage til en dobbelt løsning: både at sikre et konkurrencedygtigt erhverv og at sikre rent vand, ren luft, en sund og robust natur. Kommissionen har i september 2012 løftet lidt af sløret for, hvad de kommer med. De siger bl.a., at der skal udvikles en regulering, som i højere grad baseres på friere rammer for tilrettelæggelse af produktionen med fokus på krav til emissioner, udledninger og påvirkninger af omgivelserne. Så der er jo noget, der kunne tyde på, at Natur- og Landbrugskommissionen er på vej i retning af en emissionsorienteret regulering, hvor man regulerer anlægget ved en emissionsgrænse for ammoniak, lugt, støv osv.

Men igen kan man sige, at vi bliver nødt til at respektere, at vi beder dygtige mennesker sætte sig ned og arbejde et helt år med et område, der kræver en enorm grundighed, og som kræver, at tingene bliver gjort ordentligt. Derfor vil jeg sige: Lad os nu lige vente på, hvad Natur- og Landbrugskommissionen kommer med. Det er lige på trapperne.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kristian Jensen (V):

Når man går ind og kigger på Natur- og Landbrugskommissionens kommissorium, vil man se, at der står, at den skal komme med sine konkrete anbefalinger til regeringen primo 2013. Nu er »primo« sådan et fantastisk dejligt ord. Det kan dække over alt fra den 2. januar og til et langt stykke ind i foråret. Spørgsmålet blev stillet nu, fordi vi nu i hvert fald er i den del, man kan kalde primo 2013, og jeg håbede sådan set, at ministeren ville være mere klar. Men jeg respekterer naturligvis, hvis ministeren mener, at der er dømt timeout, og at andre ikke kan komme med ideer og forslag til forbedringer, før Natur- og Landbrugskommissionen er færdig.

Jeg har nu den indstilling, at hvis der er en god idé og vi ved, at den kan virke, så behøver man ikke at vente på, at nogen har præsenteret den for en. Så kan man sådan set godt tage fat på den, både fordi det vil være med til at sikre nogle klarere regler, og fordi vi kan se, at der er et behov for at styrke jobskabelsen i både landbruget og følgeindustrien. Derfor kunne man komme længere, hvis man allerede nu greb de gode ideer, der er. Men hvis ministeren er indstillet på, og det kan jeg næsten forstå på ministeren at hun er, at andre ikke må komme med konkrete forslag, før Natur- og Landbrugskommissionen kommer med sit, og man ikke vil forgrube sig på Natur- og Landbrugskommissionens ret til at præsentere noget, så vil jeg bare spørge ministeren om dette: Hvis Natur- og Landbrugskommissionen kommer med et forslag om at erstatte de hidtidige regler med emissionslofter, vil regeringen så følge et sådant forslag?

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:32

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu er det jo en uafhængig kommission, så jeg synes, det er helt retfærdigt at lade den afgøre, hvad »primo januar« er. Fra vores side vil vi gerne af sted så hurtigt som muligt. Så det er simpelt hen bare i respekt for en masse mennesker, der sidder og arbejder, at vi venter.

Der er tidligere kommet anbefalinger, bl.a. om at lave nogle anmeldelseordninger. Derfor har jeg også lavet seks nye anmeldelseordninger på husdyrreguleringsområdet for bl.a. at rydde lidt op i det morads, som en tidligere regering fik lavet på husdyrområdet.

Ja, det har jo sagt adskillige gange: Jeg tror godt, at man kan regulere landbruget mere intelligent. Jeg tror godt, at man kan kigge på outputreguleringen. Det skal selvfølgelig tænkes ordentligt igen, og man skal sikre sig, at vi også får det ud af det i den anden ende, at der også kommer både renere vand og renere luft, bedre natur. Det er jo derfor, at vi skal kigge på det, når Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger kommer. Min intention er i hvert fald at tage meget positivt imod dem, fordi det ligger fint i tråd med den måde, jeg tænker miljøpolitik på.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:33

Kristian Jensen (V):

Det var tæt på at være et klart svar, og det er jo glædeligt. Det er ikke altid, at man får et klart svar, når man stiller et spørgsmål. Men det var også kun tæt på, og derfor prøver jeg igen.

Ministeren sagde, at hun ville være positiv, og at tankerne nok ville ligge i retning af den måde, som ministeren tænker på. Men lad os nu lige prøve at være helt konkrete, for spørgsmålet er sådan set klart. Hvis Natur- og Landbrugskommissionen kommer med et for-

slag om at erstatte den hidtidige regulering med emissionslofter, vil ministeren og regeringen så følge det forslag?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:34

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu ved jeg ikke, hvor stor en ekspert hr. Kristian Jensen er med hensyn til reguleringen på miljøområdet. Jeg kan fortælle, at den er temmelig vanskelig og nogle gange kræver, at man lige tænker sig om en ekstra gang, så man ikke får gentaget tidligere tiders fejl. Så jeg vil sige, at det er fair nok at sige, at jeg er meget positiv over for intentionen om, at man prøver at regulere konsekvenserne på outputtet, på det, der er effekterne ude i naturen og miljøet, frem for at detalregulere nogle processer, og det har jeg sagt adskillige gange, lige fra jeg blev minister.

Jeg tror også, det kan være, at det har inspireret nogle af medlemmerne af Natur- og Landbrugskommissionen til også at kigge på det her område på den måde. Så det er egentlig ikke nogen store hemmeligheder, vi står og løfter sløret for i dag, men det skal selvfølgelig tænkes ordentligt igennem, det skal regnes ordentligt igennem. Vi skal sikre, at man styringsmæssigt kan følge med i, hvad der sker, for jeg har ansvaret for naturen derude, for vandet, for luften, og derfor skal jeg jo også være sikker på, at det reelt har den effekt, de siger det har.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgeren.

Kl. 16:35

Kristian Jensen (V):

Jeg tror nu nok, at ministeren kun har ansvaret for lovgivningen for natur og luft. Med hensyn til selve ansvaret for luften er vi vel flere, der deles om, hvordan vi har påvirket natur og luft osv.

Jeg synes nu alligevel, at ministeren gør det mere besværligt, end det er. For et øjeblik siden roste ministeren disse kloge mennesker, der sidder i Natur- og Landbrugskommissionen, og sagde, at de er dygtige og saglige og skal have arbejdsro. Jeg medgiver, at den nuværende regulering er meget kompliceret, og jeg prøver på ingen måde at være ekspert. Men hvis det nu er dygtige og saglige mennesker, der har fået den arbejdsro, de siger de skal have, til et eller andet tidspunkt primo 2013 – ministeren er nok noget mere tålmodig, måske også mere langmodig end det, der ligger til mit temperament – og de så kommer med forslaget om at erstatte det med emissionslofter, kan vi så ikke få et klart svar fra ministeren på, om ministeren så vil følge det forslag?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 16:36

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu har hr. Kristian Jensen siddet i regering i rigtig mange år og ved, at man nedsætter kommissioner, og at de så kommer med forslag, som man som minister kigger grundigt igennem, fordi man er den minister, der har ansvaret for den lovgivning, som dog har temmelig meget konsekvens for luften, vandet, naturen derude.

Så af almindelig respekt for kommissionen vil jeg vente på, hvad den kommer med. Jeg vil selvfølgelig være meget, meget velvilligt indstillet over for, hvad en kommission, der arbejder på vores kommissorium, foreslår, og så vil vi jo tænke tingene godt igennem, så vi

ikke, når vi skal lave et setup, som måske nærmest vender tingene på hovedet, gør det på den forkerte måde. Vi skal selvfølgelig gøre det på den rigtige måde.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Spørgsmålet er afsluttet.

Hermed er spørgetiden også afsluttet for i dag.

Kl. 16:37

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 21. februar 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:37).